

மலலைக்

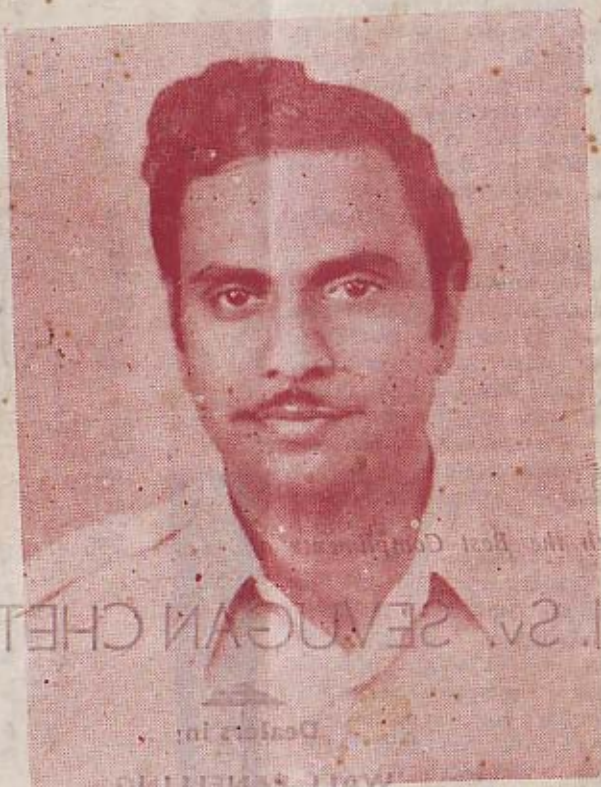


'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

விலை:

1-50



CHIBBOARD &
TIMBER



டிசம்பர் 1980

With the Best Compliments of

PI. Sv. SEVUGAN CHETTIAR

Dealers in:

WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12,

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதி யீசைய கலைகளில் -உள்ளம்-
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர்-பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

அகவா: ஸ்ரீயா டோமினிக் ஜீவா
234B- கே. கே. எஸ். வீத்
பாழப்பாறை
இலங்கை.

MALIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFNA,
Sri Lanka

மலலிகையில் வெளி
யாகும் கதைகள், கவி
களின் பெயர்கள்
நிகழ்ச்சிகள் யாவும்
கற்பனையே
சிந்தனை, கருத்தி
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

148



மலலிகை

புத்தாண்டு வயழ்த்துக்கள்!

மிக நெருக்கமான நண்பர்
கள், அபிமானிகள், எழுத்தாளர்
கள், விளம்பரதாரர்கள் ஆகிய
அனைவருக்கும் எமது புத்தாண்டு
வரழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில்
பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.
பிறக்கும் புத்தாண்டில் அனைவ
ருக்கும் சகல செளபாக்கியங்க
ளும் தேக ஆரோக்கியமும்
கிடைக்க வேண்டுமென வாழத்
துகின்றோம்.

இம் முறை பொங்கல் மல
ராக மலலிகை மலராது, மதுரை
மாநாட்டிற்குப் போவதாலும்
சென்னைக் கருத்தரங்கில் கலந்து
கொள்வதாலும் மலர் போடக்
கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் இல்லை,
சாதாரண இதழாகவே மலரும்,
ஏப்ரலில் மலையக மலர் பொங்
கலை ஈடு செய்யும் என வாசகப்
பெரு மக்களுக்கு உறுதி கூறு
கின்றோம்.

சென்ற ஆண்டில் ஒரு தட
வைக்கு இரு தடவைகள் மல்லி
கையின் விலையை அதிகரிக்கச்
செய்திருந்த போதிலும் கூட,
சென்ற ஆண்டுச் சந்தாவுக்கே
சந்தாதாரர்களுக்கு மல்லிகை
அனுப்பப்பட்டது. தபாற் செல
வுகள் அதிகரிப்பதால் தொடர்ந்து
சந்தாதாரர்களுடன் தொடர்பு
கொள்ள முடியாத நிலை தோன்றி
யுள்ளது. எனவே சந்தா செலுத்
தாதோர் இவ்வாண்டுக்கான சந்
தாவை உடன் செலுத்துவது
வரவேற்கத் தக்கது, எமது
சிரமமும் குறையும்.

புதிய ஆண்டில் பிரச்சினை
கூடலாம். இதைப் புரிந்து
கொண்டு ஒத்துழையுங்கள்..

டிசம்பர் 80

பதினாறுவது ஆண்டு

யாழ். ராணியில்

தினசரி 10 - 30, 2 - 30, 6 - 00, 9 - 30



‘ஒருதலை காதல்’ திரைப்படத்தின் முதல் நாள் காட்சியின்போது மக்கள் கூட்டம் நிரம்பி இருப்பதைப் பார்த்தும்போது ஈழத்திலும் தரமான தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள் என்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

வி. என் நவரத்தினம் எம். பி;

ஒரு பெண்ணின் உணர்ச்சிப் போராட்டம்

செவன் ஆர்ட்ஸ் அவிக்கும்

ஒரு தலை காதல்



மாநாடு வெற்றி பெற

மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

புத்தாண்டு ஜனவரித் திங்கள் முற்பகுதியில் தமிழகத்தின் கலைப் பட்டணமாம் மதுரை மாநகரில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி ஐந்தாவது மாநாடு நடைபெற இருக்கின்றது.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகைச் சேர்ந்த அபிமானிகள், ஆய்வாளர்கள், நுண்ணறிவாளர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள், அமைச்சர்கள், படைப்பாளிகள் போன்றோர் இம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்க இருக்கின்றனர்.

இப்படி ஊரே திரண்டு உற்சாகமாகத் தமிழ்த் தேர் இழுக்க முற்பட்டிருக்கும் இந்த வேளையில் சில பகுதிகளில் இருந்து முன்கல் சத்தங்களும், பொச்சரிப்பு வார்த்தைகளும் இயலாமைப் பிலாக் கண ஓசைகளும் பொது மக்களின் செவிகளில் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நவீன படைப்பாளிகள் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொண்டு திரியும் வக்கரித்த ‘ஹிப்பிக்’ கூட்டமொன்று இம் மாநாட்டைத் தமிழ் மக்கள் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்று ஓலமிட்டுக் கத்துகிறது.

தாம் படைப்பதே இலக்கியம். அது மக்களுக்கு — தரமான வாசகனுக்குக் கூடப் புரியவில்லையா — அதுவே உண்மையான இலக்கியம் எனச் சுய தம்பட்டம் அடிக்கும் இக் கூட்டம், மக்கள், சனங்கள் என்றாலே எரிச்சல் பட்டு ஒதுங்குகின்றன. எனவே மக்கள் கூடும் கூட்டங்களைப் பார்க்கவே இவர்களுக்குச் சகிப்பதில்லை. ஆகவே ஒரு எதிர்ப்பு; ஒரு கூப்பாடு; ஒரு கண்டன அறிக்கை;

அங்குமில்லாத இங்குமில்லாத சிலர் ஞாபேனாதேசம் செய்ய முனைகின்றனர். இதெல்லாம் வீண் செலவு என அங்கலாய்ப்பது போல நடித்து மறைமுகமாக எதிர்க்கின்றனர். வீண் செலவுகள் எடுத்தற்கோ எல்லாம் அரசு மட்டத்தில் நடைபெறும் காலத்தில் எல்லாம் அதைப் பற்றி ஒரு சொல் கூடக் கண்டிக்காமல் இருந்த — இருக்கின்ற — இந்தப் பொருளாதார மேதைகள் திடீரென்று வீண் விரயப் பிரலாபம் பிரலாபிப்பதில் அவர்களினது அடிப்படையான நோக்குத்தான் துலாம்பரமாக விளங்குகின்றது. மக்கள் பெருங் கூட்டமாகக் கூடி, தங்கனது தாய் மொழிக்குச்

சர்வ தேச அந்தஸ்தில் விழா எடுப்பதை இவர்களால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. அந்திய - ஆங்கில - மோகிகளான இவர்கள் தாய் மொழி தலையெடுத்தால் தமது அரசியல், சமூக அந்தஸ்து ஒழிந்து போய் விடும் எனப் பயப்படுகின்றனர்.

அரசியல் வாதிகளில் சிலர் தமது ஆளுகைகற்ற ஆளுமை மன்கிப் போவதைச் சகிக்க முடியாமல் பலப் பல காரணங்களைத் தேடித் தேடித் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து அறிக்கை மேல் அறிக்கை விட்டுக் குட்டை குழப்ப முயல்கின்றனர்.

இவர்கள் - இவர்களின் அபிமானத் தலைவர் பதவி வகித்த காலத்தில் இப்படியான ஒரு மாநாடு நடைபெற்றதுண்டு, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பலர் இப்படியான அலட்சியக் குற்றச் சாட்டுக்களை அள்ளியள்ளி வீசி, மாநாட்டைச் சிறுமைப்படுத்த முனைந்ததுண்டு. இதை இவர்கள் மிகக் கடுமையாக நிராகரித்ததுடன் மாநாட்டை நடத்தி முடித்தனர்.

இவர்களது எதிரிகள் அப்போது இவர்கள் மீது சொன்ன குற்றச் சாட்டுக்களையே இவர்கள் மீண்டும் சொல்ல முனைகின்றனர்.

பல அனுபவங்களின் படிப்பினைகளால் புடம் போடப்பட்டுத் தெளிந்து புரிந்து நிமிர்ந்து வரும் தமிழ் கூறும் நல்லுலக மக்களை இவர்களின் இந்த அவா அறிக்கைகள் திசைதிருப்பிவிட முடியாது என நிச்சயமாக நம்புகின்றோம்.

'தமிழர்கள் ஒரு பொதுப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகத் தமக்குள் கலகம் செய்யாமல் ஒத்துழைக்கவே மாட்டார்கள்!' என்ற அவச் சொல்லுக்கு இலக்கணம் வகுக்காமல் சகலரும் இந்தத் தமிழ் விழா விற்கு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் நல்க வேண்டும் எனவும் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கும் மாநில அரசும் தனது சுய விளம்பரத்திற்காக இம் மாநாட்டை - அதன் பெறுபேறுகளை - பயன்படுத்தாமல் மிக விரிந்த அளவிற்கு விட்டுக் கொடுத்து இதை ஒரு தமிழக மாநாடாக அல்லாமல் தமிழ் கூறும் நல்லுலக - தமிழை நேசிக்கும் தமிழ் நெஞ்சங்கள் கூடும் அனைத்துலக - மாநாடாக நடத்தித் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

மதுரையில் நடைபெற உள்ள ஐந்தாவது அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைத் தமிழக அரசு, தனது அரசியல் இலாபங்களுக்குப் பயன் படுத்தக் கூடாது. அத்துடன் தனது அரசியல் எதிரிகளுக்கு எதிரான மேடையாடவும் உபயோகிக்கக் கூடாது. சென்ற காலங்களில் இப்படியான தமிழ் மாநாடுகளில் அரசியல் ஆதிக்கமும், அரசியல் வாதிகளின் தலையீடும் இருந்துள்ளதாகப் பலரும் குற்றஞ் சாட்டியுள்ளனர். இக் குற்றச் சாட்டுக்களில் ஓரளவு நியாயமும் இருந்துள்ளது.

பல கருத்தோட்டமுள்ளவர்கள், பல அரசியல் நோக்கம் கொண்டவர்கள், பலவிதமான இலட்சியப் பிடிப்புக் கொண்டவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து தமது தாய் மொழியின் எதிர்காலச் செழுமைக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் திட்டம் தீட்டும் இப்படியான மாநாடுகளில் கடியவரை கட்சி, அரசியல் கருத்து முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அட்டைப் படம்

'ஆனந்த விகடன்' பொன் விழா ஆண்டுக்கான படைப் பிலக்கியப் போட்டியில் 'தூரத்து ஓவியங்களைப் படைத்து முதற் பரிசு பெற்றவர்களில் நமது எழுத்தாளர் திரு. க. அருள் சுப்பிரமணியமும் ஒருவராவர். சென்னையில் இருபதாயிரம் ரூபாயைப் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டு நாடு திரும்பிய சகோதர எழுத்தாளரைப் பாராட்டிக் கனம் பண்ணுவதன் நிமித்தமாகவே அவரது உருவப் படத்தை அட்டையில் பிரசுரிக்கின்றோம். திறமை, ஆற்றல், கற்பனை, படைப்பு ஒரு மண்ணுக்கு மாத்திரம் உடையதல்ல என் பதைச் சாதனை மூலம் நிலை நாட்டிய நண்பர் அருள் சுப்பிரமணியத்திற்கு சமர்த்து எழுத்தாளர் சார்பில் மலிற்சியைத் தெரிவிப்பதில் முன் நிற்கிறோம்.

— ஆசிரியர்

தூரத்து ஓவியங்களை நெருங்கி நின்று கண்டவர்

'மெம்பியன் சொல்லன்'

திருகோணமலைக்கு நான் சென்ற புதிது. ஊர் புதிது; தெருக்கள் புதிது; மக்கள் புதிது. கனவிலே காவங்கள் கரைவதென மயக்கம். இலக்கியம் பேச அவ்வப்போது தர்மு. சிவராமு மட்டும். அவருடன் பேசுவதை விட, மௌன உரையாடலாக தெருக்கள் அளந்த காலம்.

தற்செயலாக வழியில் ஒரு நண்பர் சைக்கிளில் வேகமாக வந்த ஒருவரை நிறுத்தி 'இவர்தான் அருள் சுப்பிரமணியம். கல்விக் கத்தோரில் வேலை பார்க்கிறார்' என்று அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றார்.

'ஹலோ!' இளமையானவர். உதட்டில் ஒரு கவர்ச்சிப் புன்னகை, பல பொறுப்புக்களை ஏந்தியதான பரபரப்பு. கண்கள் ஒரு மெல்லிய சோகத் திரை தென்பட்டதாக எனக்கு நினைவில் நடுத்தர வகுப்பு இளைஞருக்குரித்தான சோகம்.

போகிற போக்கில் அவசரமாக, எனது அவரது படைப்புக்களைப் பற்றி ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டு பிரிந்து விடுகிறோம்.

'இனிமையானவர்' — இலக்கியம் பற்றி ஒரு படைப்பாளியிடம் மனம் நோகாவண்ணம் எப்படி இவரால் உரையாட முடிந்தது? நிச்சயம் என்னால் முடியாது. 'நாலு வார்த்தைகள் பேசுமுன்னர் நாற்பது சண்டைகள் என்விடம் எழுந்து விடும்' இந்த முரண் பாடுகள் அவரில் ஒருவித நேசத்தை வளர்த்தன. நான் மட்டுமல்ல இவருக்கு நண்பர்கள் ஏராளம்.

1970 ல் திருகோணமலை இலக்கிய வட்டம் உதயமாயிற்று. அப்போதைய திருமலை உதவி அரசாங்க அதியர் செ. சிவஞானம் போஷுகரில் ஒருவர்; நான் தலைவர்; அருள் இணைச் செயலாளரில் ஒருவர். திருகோணமலை இலக்கிய உலகில் அது விழிப்பான மலர்ச்சி. எழுத்து என்பது கலைமார்த்த சமூகப் பணியே என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. தென்னிந்திய தி. மு. க. 'தலைவர்களின் பாணியில் அடுக்குத் தொடராக, அலங்கார வார்த்தைகளை அர்த்தம் மற்றும் அடுக்கி எழுதுவதும், பேசுவதுமே கலையாகக் கொண்டு இயங்கிய சமூகத்தில் 'புதிய பார்வை' களை இவ்வட்டம் வழங்கியது. இதில் உள்ளூரவரான அருளின் பணி மகத்தானது. ஆரம்ப எதிர்ப்புகளைச் சமாளிப்பதில் இவரின் பங்கு கணிசமானது. அதே வேளையில் அவரும் தி. மு. க. அபிமானியாக இருந்தவர்தான். திருகோணமலை இலக்கிய வட்டம் பலரின் இடமாறுதல்களால் கலைய,

நல்ல. அமிழ்தன் போன்றோரின் வருகையால் 'முன்னோடிகள்' இலக்கியக் குழு உருவாகியது. இதிலும் அருள் அவர்களுடன் இணைந்து இலக்கியப் பணி புரிய வாய்ப்பேற்பட்டது. சிறுகதை அரங்கு, நாவல் அரங்குகளில் தனது படைப்புகளை அரங்கேற்றினார். இவரது அக்காலப் படைப்புகளில் ஜெயகாந்தனின் பாதிப்பு இருந்தது. சிறுகதைக்கான கருப்பொருள்களை தெரிவு செய்வதிலும் அவற்றிற்கான தீர்வுகளிலும் அவர் ஜெயகாந்தனைப் பின்பற்றினார். 'முன்னோடிகள்' எழுத்தாளர் சிலர் சேர்ந்து உருவாக்கிய நாவலான 'கொய்யாக்கனி'யின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களை எழுதியிருந்தார். நாவல் அரங்கில் இவரது அத்தியாயங்கள் வாசிக்கப்படுகையில் அவையில் பலத்த சலசலப்பு ஏற்பட்டது. 'ஒரு பருவப்பெண் தனியறையில் தனித்திருந்த வேளையில் தன்னடைகளைக் களைந்துவிட்டு, கண்ணாடி முன் நின்று தன்னழகில் 'நார்ஸிஸ்' மோகம் கொண்டவளாய் நிற்பதை' பல பக்கங்களில் வர்ணித்திருந்தார். அவையில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் பலமாக நிகழ்ந்த போதும் அமைதியே வடிவாக அமர்ந்திருந்த தன்மை தனித்துவமானது.

ஒரு நாள் க. நா. சுப்பிரமணியத்தின் 'ஒரு நாள்' நாவலைப் பற்றிக் கேட்டார். அந் நாவல் பற்றி இருவருமே விதந்து உரையாடினோம். இன்னோருநாள் மாலையில், கடற்கரையில் திடீரென 'நீங்கள் ஏன் நாவல் எழுதுவதில்லை?' எனக் கேட்டார். எனக்குப் பயமாகப் போய்விட்டது. நாவல் எழுதக்கூடிய மனப்பலமோ உடற்பலமோ (நாவல் என நான் கொள்ளத்தக்க படைப்பை) அற்றவன் என்பது என்னைப் பற்றிய என் கணிப்பு. நிரித்துவைத்தேன். அவர் சொன்னார் 'நான் அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது' என்ற நாவலை எழுதப் போகின்றேன், என்றார். எனக்கு இன்ப

மான அதிர்ச்சி. வேடிக்கையாகவோ உண்மையாகவோ சொல்கிறார் 'மனிசியிட்ட சொல்லீற்றன்... கொஞ்ச நாளைக்கு எனக்கு வெளியிலதான் படுக்கை எண்டு. படைப்பரைட்டரையும் விருந்தை யில கொண்டுவந்து வைச்சிருக்கிறன். இரண்டு கிழமைக்குள் முடிச்சிடுவன்' மன்னன் திட்டமிட்டபடியே முடித்தார். பிரசுரத்திற்காக அலைந்தார். முடியவில்லை. தன் செலவில் அச்சிட்டார். முதலனுபவம். அதிகம் செலவு. அஞ்சவில்லை. அவ்வாண்டுக்குரிய சாஹித்திய மண்டலப் பரிசை ஈட்டிக் கொண்டார்.

அந்த நாவலில் க. நா. சுவின் 'ஒரு நாள்' நாவலின் பாதிப்பும், 'கெஸ் ஹூஸ் கமிங் போர் த டின்னர்' என்ற சிட்னி பாய்ரியரின் ஒரு சினிமாத் தாக்கமும் இருந்தது. ஆயினும், அதிலிருந்த கலைச் செயற்றிறன் அதன் தனித்துவத்தைக் காட்டியது. அருள் இலக்கியயுலகில் குறிப்பிடப்படத் தொடங்கினார், தென்னிந்திய எழுத்தாளர்களான கோ. சிவபாதசுந்தரம், சிட்டி இருவரும் சேர்ந்து எழுதிய நூலில் இவரையும், இவரின் படைப்பையும் விதந்து பாராட்டி, ஈழத்து எழுத்து எத்தகைய உயர் நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதனைத் தமிழகத்திற்குப் புலப்படுத்தினர். தொடர்ந்து இவர் எழுதிய 'நான் கெடமாட்டேன்' 'அக்கரை பச்சையிலை' ஆகிய நாவல்களில், முதல் நாவலில் முன்னோடிகளின் 'கொய்யாக்கனி'ப் பாதிப்பும், இரண்டாம் நாவலில் கப்பலில் வேலை தேடுவோரின் அவலமும் காணப்படுகிறது. இப்போது 'தூரத்து ஓவியங்கள்' — ஆனந்தவிசுடன் பொன் விழா நாவல் போட்டியில் முதல் பரிசீட்டி ஈழத்து இலக்கியவுலகிற்கு அதிக பிரபல்யம் வாங்கித் தந்துள்ளார். இப்பரிசு ஏதோ திடீரென 'அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டு' மூலம் கிடைத்ததாக யாரும் பொருள் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதற்கு முன்னர் நான் ஈட்டிக் காட்டிய அவரது எழுத்துப்பாலை உதவும் எனக் கருதுகிறேன்.

ஈழத்தவர் என்ன எழுதினாலும், 'இவங்களால் என்ன இந்தியாக்காரர்கள் போல எழுத முடியுமா?.....' என்ற பாமரத்தன ஈழ ரசிகர்களின் ஏளனத்திற்கும் இந்தியப் பத்திரிகையில் இடம் பெறும் எழுத்துக்கள் எழுதுபவனே ஈழ எழுத்தாளன் என அரை மனத்துடன் ஏற்றுக் கொள்பவர்களுக்கும் நல்ல பதிலடி கொடுத்துள்ளார் என உலோகாயுத ரீதியிலும் நாம் அமைதி கொள்ள வாய்ப்பளித்துள்ள அருள் பாராட்டிற்குரியவரே.

தமிழ் நாவல் முதலில் பிறந்த திருகோணமலையே, தமிழகத்தை வென்று மாபெரும் வெற்றிப் பரிசை ஈட்டி, வந்திருப்பதால் மேலும் புசுமடைகிறது.



1981 ம் வருடம் பங்குனித்திங்களிலிருந்து
ஈழத்தின் மற்றுமோர் “மாத இதழ்”

கங்கை

அரசியல், கலை, அறிவியல் முத்துறைகளிலும் முச்சுனித்து
முத்தான கட்டுரை, கவிதை, கதைகளுடன்

உங்கள்

இதயப்பகத்தைத் தீர்க்க வருகிறோம்.

ஆசிரியர்: சர்வசித்தன்

அலுவல் முகவரி:

ஆசிரியர்,
மே/பா 'கங்கை'
36, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் உணவு வகைகளுக்கான -

- ✿ அரிசி
- ✿ தானியவகைகள்
- ✿ மாவர்க்கங்கள்
- ✿ தகர உணவுகள்
- ✿ சில்லறைச் சாமான்கள்

மற்றும் அனைத்துவிதப் பொருட்களுக்கும்

மொத்த சில்லறை வியாபாரிகள்

கே. செல்வராஜா அன் கம்பனி



32107

204, காஸ்வேக்ஸ் வீதி,
கொழும்பு - 11-

ஹோண்டா மேலாகி

சி. சுதந்திரராஜா

ஹோண்டா மோட்டர்
சயிக்களின் கிளச்சை ஸ்ரீகாந்தன்
முறுக்க முறுக்க வேகமோ ஒரு
நிதானமே, தெரியாமல்தான்
இருந்தது. பன்னிரண்டு ஆயிரம்
அவனுக்கு அப்படி ஒரு பெரிய
தொகையா? வாங்கிப் போட்-
டான். பின்னாலே குந்தியிருந்து
வந்திருப்பது அவனுடைய இளம்
மனைவி சம்மா வந்தவளா? அவன்
வாசிறியிலே ஒரு காலத்தில்
ஜோடிக்கு வைத்திருந்த இடைக்
காலக் காதல் கிளிகளின் செளந்
தர்யத்துக்கு ஒன்றும் சளைத்தவ
ளல்ல. ஸ்ரீகாந்தனின் குடும்பத்து
ஆதனபுலங்களுடன் சமார்
இரண்டு இலட்சத்தைச் சேர்த்
துத்தான் வந்திருப்பவள்.
மோட்டார் சயிக்கள் ஓடுவதில்
உள்ள திரில் ஸ்ரீகாந்தன் ஒருத்
தனுக்கே வெளிச்சம்.

மொலைக் தரையில் அவள்
தன்னுடைய பாதங்களைப் பதித்து
இறங்கி நிற்க ஸ்ரீகாந்தன் பின்
புற ஷெட்டில் மோட்டர் சயிக்
களை விட்டுவரப் போனான். அப்
போதுதான் கலரிக் கியூவில்
சற்குணம் நிற்பதைக் கண்டான்.
இதயம் ஒரு கணம் அதிர்ந்தது.
பள்ளித் தோழன் எப்படி மாறிப்
போய் விட்டான்? காய்ந்து கருகி
உருகிய உடலம். தலைமயிர் முன்
வழுக்கை கண்டும் நரைத்தும்
அடையாளமே தெரிய முடியாத
ஆனாகி விட்டிருந்தான். வகுப்
பில் ஸ்ரீகாந்தனை விடப் புத்தி
சாலியாகித் திகழ்ந்தவன். கொன்-
ஸைக்கிளிக் ஹைடர்ஸ் வகைகளில்
ஒரு நூற்றை அவனிடமிருந்து
கற்றுத் தெரிந்தவன் ஸ்ரீகாந்தன்.
இன்றைக்கு இளம் எஞ்சினீயர்.

சற்குணமோ கராஜ்ஜில் வேலை
பார்க்கிறதன் அத்தாட்சியாக
கிறீஸும் ஓயிலும் அழுக்கும்
விரவிய உடுப்போடு சரியாகச்
சவரமே செய்யாத முகத்தோடு
ஏக்கம் தொனிக்கும் கண்ணோடு
நிற்கிறான். ஸ்ரீகாந்தன் கண்ட
தாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.
விறுக் விறுக்கென்று கலரிக்
கியூவை நிலத்தைப் பார்த்தபடி
கடந்தான்.

திறந்து வைத்திருந்த தியேட்
டர்க் கதவுகளுக்கு கலரி தெரிந்
தது. மூன்று நிரைக் கதிரைகளை
யும் திரைக்கு அத்தனை நெருக்க
மாக்கி அமைத்திருப்பதும் ஸ்ரீகாந்
தனின் எஞ்சினீய மூளைக்கு நன்
ருகவே தெரிந்தது. முழுத் திரை
யரங்கத் திரையை விழுத்தி
வைத்தால் கூடக் கலரியைக்
கடந்துதான் கிடையாக விழும்
போலிருந்தது. மலசலக் கூடத்
தின் நாற்றம் கலரியில் இருப்ப
வர்களுக்கு எல்லாம் பழக்கமான
துதான் ஒன்றும் கவலைப்பட-
வேண்டியது மில்லை என்கிற
தோரணையோடு நெடில். கிடங்
குக்குள் கிடந்த கலரிக்கு இறங்
கிப் போகிற படியும் தடுப்புக்
கம்பியும் நாய்க் கூண்டை
ஸ்ரீகாந்தனுக்கு நினைவு படுத்தி
யிருக்கும். அவன் அழகான பொம்
ரேனியன் வளர்க்கிறான். 'ஃபிஷ் -
மாக்ஸ்' போட்டுக் கொண்டி-
ருந்த போது தொட்டியிலிருந்த
வரி - மீன்களையெல்லாம் அது
லபக்கடித்து விட்டதில் அவனு
டைய மனைவிக்கு ஒரே கவலை.
சமாதானப் படுத்தத்தான் இப்
போது பட்டத்துக்குக் கூட்டி வந்
திருக்கின்றான். அவள் தான்
அழுததெல்லாம் தெரியாமல்

இருக்க நன்றாக. ஓடிக்கொலன் பூசித்தான் இருக்கிறான். லக்டோ கலமைன் அப்பிவிட்டுத்தான் மெல்லத் துடைத்திருக்கிறான். ஆனாலும் அவன் நீண்ட நேரம் அழுதது நன்றாகவே தெரிந்தது.

பல்கனி கவுண்டரில் இருந்த ஒல்லிய மனிதன் அனாசமாசமாகத் திறந்த லாசியுள் பெரிய நோட்டை மட்டுமே திணித்துக் கொண்டிருந்தான். சில்லறைக்குப் பஞ்சம். ஸ்ரீகாந்தன் நீட்டிய பெரிய நோட்டுக்குச் சில்லறை மீதி தர அவன் ஆலாய்ப் பறந்தான்.

படிக்கட்டுகளில் கால்களை ஊன்றியுன்றி மேலே வரவர மதுரச மணம் கூடிக் கூடியபடி ஏறி வந்தது.

பல்கனிக்கென பிரத்தியேகமாக அமைந்த மதுச்சாலை விசாலமானதாகவே இருந்தது. பூங்காற்றை வாரி இறைத்தபடி மேலே சமுன்றடிக்கிற மின்விசிறியின் கீழே மூவர் சன்னங்கரே லென்ற ஸ்டவுன் கிளாஸ்களோடு காட்சி தந்தனர். பூதா கரமான ஆசாமிகள்.

சௌகரியமான குஷன் ஆசனங்களில் ஸ்ரீகாந்தனும் மனைவியாரும் வந்திருந்தனர். நீலவானில் இருப்பது போன்று பிரமையூட்டும் நீலம் வெளிறிய சுவரும், தாமரை விட்டத்தின் டிம் ரியூப் லைற்றும் என்ன இலிமையான சூழல்? கலரியில் படம் பார்க்கிற காரியம் கண்களுக்கு ஊறு என்பதைத் தனது இன்னமும் பிறவாத மகனுக்குப் போதித்தே ஆகவேண்டும் என ஸ்ரீகாந்தன் இப்போதே திட்டமிட்டான்:

கலரியிலிருந்த மின் விசிறி கூட அகற்றப்பட்டு வெறுமையாகவே கீழ்நோக்கலில் தெரிந்தது. காற்றோட்டம் இல்லாமலேயே படம் பார்த்துப் பழகிய

பராரிகளுக்கு இது எதற்கு? அவர்கள் எதையும் சகித்துக் தாங்கியே விடுவார்கள்.

சற்குணம் இப்படிப் படம் பார்க்கிற ஆசை பிடரி உந்தி வந்தவனே அல்லன். கராஜில் அலுஷ்டு தொழில் செய்யும் கபிரியேல் படம் பற்றிச் சொன்ன சிலபல ஆதர்ஸங்களின் ஆகர்ஷிப்பிலே, வந்தவன். அதுவும் மதிய உணவுக்கான அரிசியைப் பரித்தியாகம் செய்த பணத்தால் கலரி ரிக்கற் எடுத்து விடுகிற நப்பாசையில், நெடுநேரத் தவத்தால் ரிக்கற் பெற்று வந்தவன்.

அண்ணந்த போது தியேட்டருக்கு வெளியே நிர்மலமான வானம் அவனது மதிய உணவு மில்லாப் பட்டினி வயிறு மாதி ரித் தெரிந்தது. உள்ளே பல்கனியில் நட்சத்திரங்கள் ஜொளிப்பைக் காட்டின; புகையை விட்டன. அவனது வயிறு புகைந் தது.

சற்குணம் நகத்துள் மண்டிக் கிடந்த கிறீஸை சுட்டு விரல் நுனியை நுழைத்துத் துளாலிக் கொட்டினான். ஸ்ரீகாந்தன் டி. வி. வீடியோ — ரெக்கோ டர் என்கிற நுகர்பொருள் போதையை எப்போது ரைங்க லாம், பெறலாம்; எனவே மூலையில் திட்டம் தீட்டியபடி அங்க லாய்த்தான். 'ஷாம்பூ' மணதை வாரியிறைத்தபடி அவனது மனைவியின் கூந்தல். மென்மையான ஸ்பரிசம்.

'ஹெங்..... கிணிங்.....' இருட்டு தியேட்டரைத் தின்னத் தொடங்கியது. ஒரேயொரு வித் தியாசம் — சற்குணத்திற்கு எல்லாமே பெரிது பெரிதாகத் தெரிந்தன — திரையின் சலனங்கள் அலைத்துமே சற்குணத்தின் கண்களை உறுத்தின.

பசிக்கு

வைத்தியம்

சேற்றிலே சிறிய புழுவாய் நெளிந்து பாம்பாய்ப் பல்லியாய் முதலையாய் அலைந்து குரங்காய்த் துள்ளிக் கூனல் நிமிர்ந்து, பின் கைத்தடி வீசக் கூற்ற சிற்றயிர் பேசத் தொடங்கிய பின்னர் ஆழ்நிலை ஞானத் தியானி ஆனதே.

ஞானியின் சிரசோ வான முகிலிடை! ஞாபகம் எங்கோ கடந்து நடந்தது. எல்லை இல்லா இருள் வெளிக்கு அப்பால் மின்னொளி நிரம்பி மிளிரும் பரப்பினில் உறங்காது உறங்கி, உண்மை அருந்தாது அருந்தி ஆத்தமம் கிடந்ததே.

எத்தனை எத்தனை தத்துவ விளக்கம்? எத்தனை எத்தனை நியாய விசாரணை எத்தனை தருக்கம்? எத்தனை வாதம்? புத்தியின் தடிப்பு — சுத்தியின் வடிப்பு.

*அட்டே, உன் தலை அத்தனை உயர்வோ? — ஐந்து பூதமும் வந்து கேட்டன — 'நீ முன் நெளிந்த நிலத்தை ஏன் மறந்தாய்? நீ முன் நீந்திய நீரை ஏன் மறந்தாய்? நீ உன் மூச்சு நிலையை ஏன் மறந்தாய்?

நெருப்போ சிற்றயிர் வயிற்றுள் நுழைந்தது. எரித்து வருத்திச் சுருட்டி அலைத்தது. துடித்துப் பதைத்த சிற்றயிர், தடால் எனச் சரிந்து விழுந்தது. தரையிலே பசிக்கு வைத்தியம் பார்த்திடும் பொருட்டே.

முருகையன்

பேதமை

கோப்பாய் சிவம்

‘தம்பி இந்த பஸ் முத்திரைச் சந்திக்குப் போகுமா?’ கோப்பாய் பஸ்ஸிற்குச் செல்லும் பிரயாணிகளுக்காக யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கியூவில் நின்றிருந்த நான் இக்குரல் கேட்டுத் திரும்பினேன். அறுபது, எழுபது வயது மதிக்கக் கூடிய ஒரு கிழவி பரிதாபமாக என்னைப் பார்த்த படி நின்றாள். உடல் வயோதிபத்தில் தளர்ந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவளைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. ‘ஓம்’ என்று சொல்லித் தலையை ஆட்டினேன்.

நெளிந்து வளைந்த தனது வத்தல் உடம்பை மேலும் நெளித்து கம்பியின் கிழால் புகுந்து கியூவின் முன்வரிசையில் நின்ற எனக்கு அருகில் வந்து நின்றாள். ஒருகணம் என்னை நோக்கிவிட்டு அக்கம் பக்கம் பார்த்தாள். மறுபடி என்னை நோக்கி மெல்லக் கேட்டாள்.

‘தம்பி எனக்கு ஒரு இருவத்தைஞ்ச சதம் தாறியே. நான் வசவுக்கு வைச்சிருந்த சில்லறைக் காசிலை இருவத்தைஞ்ச சதக்குத்தி ஒண்டு விழுந்து போச்சு தனே.

நான் அவளை உறுத்து நோக்கினேன். பிச்சையில் இதுவும் ஒருவகை என்று ஒருகணம் எனக்குள் நினைத்தேன். ஆனால் அவ

ளைப் பார்க்கும் போது அப்படித் தோன்றவில்லை. வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள் போலத் தான் எனக்குத் தெரிந்தது. அவள் அந்த இருபத்தைந்து சதத்தைக் கேட்ட முறை மிக இரகசியமாகவும், வெட்கப்பட்டுக் கூனிக் குறுகிக் கொண்டும், கேட்ட விதம் அவள் பிச்சைக் காரியில்லை என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்தன.

நான் கியூவை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த போது வழியில் பத்திரிகைக் கடைக்கு முன்னால் ஒரு கிழவி குனிந்து ஏதோ தேடிக்கொண்டிருந்ததும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு மின்வெட்டாக நினைவுக்கு வந்தது. ஒரு வேளை இந்தக் கிழவிதான் அவளோ?

‘பாவம்’ என்கிற உணர்வுடன் மெல்லச் சட்டைப் பையைத் துளாவி, பஸ்கண்டக்டரிடம் திட்டு வாங்காமலிருக்க அதற்கேற்ற சில்லறையைச் சரிபார்த்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு ஐம்பது சதக்குத்தியை எடுத்து அவளிடம் நீட்டினேன். ‘நீ நல்லாயிருப்பாய்’ என்று வாழ்த்திக் கொண்டே அதை அவள் வாங்கினாள்.

நான் தலையாட்டிக் கொண்டு நிமிர்ந்த வேளை ‘கியூ’வின் இறுதியில் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரின் கண்கள் என்னை

வெறித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

‘யார் அவர்?’ எனக்குத் தெரிந்தவரா? என்று சிறிது நேரம் மண்டையைப் போட்டு உடைத்தேன். நினைவுக்கு வரவில்லை. அவர் பார்வையில் சினேக பாவத்திற்குப் பதிலாக வெறுப்புத்தான் தெரிந்தது. சரி போகட்டும். எனக்குத் தெரிந்த வராயிருந்தால் பஸ்ஸிற்குள் ஏறியதும் கதைப்பார்தானே என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

பஸ் வந்து நின்றது. ‘கியூ’வைவிட்டு வெளியில் நின்றவர்கள் பாய்ந்து சென்று இடம் பிடித்த பின்னர் உள்ளே நுழைந்த நான் ஒருவகையாக அமர்ந்து கொண்டேன். இருபக்கமும் நெருக்குவாட்டில் அமைந்த ஆசனங்கள். ‘மகளிர் மாத்திரம்’ பகுதியில் பாதிக்கு மேல் ஆண்கள் அமர்ந்திருந்தனர். பெண்கள் பலர் நின்றிருந்தனர். பஸ்ஸினுள் நிறைய சனக்கூட்டம்.

கியூவில் எனக்குப் பக்கத்தில் நின்று என்னிடம் காசு வாங்கிய கிழவி, சனக் கூட்டத்தால் பின் தள்ளப்பட்டுத் தாமதித்து ஏறியதால் இருக்க இடமில்லாமல் நின்றாள். நிற்க முடியாமல் துவண்டு கொண்டிருந்த அவள் உடலை நாலுபுறமும் சனக்கூட்டம் நெரித்துத் தள்ளியதால் முண்டு கொடுத்த கொடிபோல நின்றிருந்தாள்.

அவளுக்கு மிக அருகில் பெண்களுக்கான ஆசனங்களிலிருந்த பெல்போட்டங்களின் கண்கள் அந்தக் கிழவியைத் தவிர்த்து இளம் குமரிகளை வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

‘மகளிர் மாத்திரம்’ என்றிருப்பது போல, ‘வயோதிபர் மாத்திரம்’ என்று ஒருசில ஆசனங்களை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்

என்று எனக்குள் எண்ணி நகைத்துக் கொண்டேன். நான் ‘மகளிர் மாத்திரம்’ பகுதியில் இருக்கவில்லை என்றாலும் அந்த ஆசனத்தில் ‘ஆடவர் மாத்திரம்’ என்றும் இல்லை. எனவே அதில் பெண்களுக்கும் உரிமை உண்டு.

நான் அந்தக் கிழவி நின்று கொண்டிருந்த இடத்திற்கு ஓரளவு அண்மையில்தான் இருந்தேன். எனவே எழுந்து இடம் கொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டேன் அவளை நோக்கினேன். அவள் பார்வை பின்புற வாசலை நோக்கியிருந்தது. தான் பெண்ணாக மட்டுமல்லாமல் கிழவியாகவும் இருப்பதால் தனக்குரிய உரிமையை மதித்துத் தனக்கொரு இடம் எடுத்துத்தர கொண்டக்டர் முன்வர மாட்டாரோ என்று அவள் கொண்டக்டரைப் பார்க்கிறாள் போலும் என்று எண்ணிய படி அவள் பார்வையைத் தொடர்ந்து எதை பார்வையும் அங்கு சென்றது.

கொண்டக்டர் அருகே இல்லை. அவர் கீழே நின்று இன்னும் டிக்கட் போட்டுக் கொண்டு நிற்கிறார். ஆனால் இவள் பார்வை பார்த்த இடத்தில் நின்றது—

ஓ! அவர்தான் முதலில் நான் அவளுக்குக் காசு கொடுத்த பொழுதும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர். யாரவர்? அவர் ஒரு வேளை அந்தக் கிழவிக்குத் தெரிந்தவரோ? புதிர் போட்ட நெஞ்சத்தோடு நான் மெல்ல எழுந்து அந்தக் கிழவியை அமரச் செய்து விட்டு நிமிர்ந்த போது அந்த மனிதரின் கண்கள் கிழவியைத் தழுவிக்கொண்டு வந்து என்னில் ஒருகணம் நிலைத்து மறுகணம் வேறுதிசையில் நகர்ந்தது.

என்னை அல்லது அந்தக் கிழவியை அவர் வேவுபார்க்கிறாரோ? துப்பறியும் கதைகளில் வருகிற மாதிரி..... எனக்குச் சிரிப்பாயி

ருந்தது. ஒருவேளை அவர் எங்களை வேடிக்கை பார்த்திருக்கலாம், அந்தக் கிழவிக்கு இரண்டு தடவை நான் உதவி செய்ததைக் கண்டு அவள் எனக்குச் சொந்தக்காரி என்று..... சில வேளை எனது தாயாக இருக்கும் என்றும் அவர் கற்பனை பண்ணியிருக்கலாம்..... இப்படியெல்லாம் என் சிந்தனைகள் ஓடின. ஆனால், பஸ் நிலையத்தில் நின்ற அந்தப் பல நூற்றுக்கணக்கான வர்களில் எத்தனையோ பேரை நான் பார்த்தேன். எத்தனையோ பேர் என்னைப் பார்த்தனர். கிழவியையும் பார்த்தனர். கிழவிக்கு நான் உதவி செய்ததையும் பார்த்தனர். ஆனால் அந்த அத்தனையோ பேர்களில் அந்த ஒரு மனிதரின் பார்வை பற்றியும், அவரது கற்பனைகள் பற்றியும் மட்டும் நான் ஏன் மண்டையைப் போட்டு உடைக்க வேண்டும்.

எனக்குள் நானே கேட்கின்றேன். ஆனால் அந்த மனிதருடைய பார்வையில் ஏதோ ஒரு வேறுபாடு எனக்குத் தோன்றியது. மற்றவர்களைப் போன்று 'சும்மா' பார்க்கிற ஒரு பார்வையாக இல்லாமல் ஏதோ ஒரு காரணத்தோடு பார்க்கிற பார்வையாகத் தெரிந்தது.

அந்தக் கிழவிக்கு நான் பணம் கொடுத்துவிட்டு நிமிர்ந்த போது அவருடைய பார்வையில் வெறுப்பு இருந்ததாயும், அவளுக்கு நான் இடம் கொடுத்து விட்டு எழுந்த போது அவர் பார்த்த பார்வையில் ஒரு திருப்தி இருந்ததாகவும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஆனால் அது ஏன் என்பது புரியவில்லை. அந்தப் பார்வையில் அப்படியொரு முரண்பாடு எதற்கு என்பது தான் எனக்குப் புதிர்.

பஸ் புறப்பட்டது. பல இடங்களில் நின்று நின்று போனது. இடையில் பின்புற வாசலருகில் எனக்கும் ஒரு இடம் கிடைத்

தது. நான் உட்கார்ந்தேன். பஸ் முத்திரைச் சந்தையில் நின்றது. அந்த மனிதர் பின்வாசலால் இறங்கினார். வெயில் கொழுத்தியது. குடையை விரித்துக் கொண்டு பஸ்ஸின் அருகே நின்றார். நிறையப்பேர் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்ததால் பஸ் இன்னும் புறப்படவில்லை. அந்த மனிதர் பஸ்ஸிற்கு சிறிது தூரம் தள்ளி நின்று கொண்டு இன்னும் யாரோ இறங்க வேண்டுமென எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நிற்பது போல் நின்றார்.

மடிப்புக் கலையாத — புது மோஸ்தரில் அமைந்த அழகிய பெல்போட்டமும் ஷேட்டும் அணிந்து கொண்டு ரிகவும் நாகரிகமாகத் தோற்றமளித்த அந்த மனிதர் யார்? அவர் என்னைப் பார்த்த மர்மம் என்ன என்ற புதிர் இன்னும் விடுபடவில்லையே என்ற ஆதங்கத்துடன் நான் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அந்தக் கிழவியும் முத்திரைச் சந்தியில்தானே இறங்க வேண்டும் என்ற நினைவு வந்ததும் உள்ளே தலையைத் திருப்பினேன் நான். நடக்க முடியாமல் தடுமாறியபடி அந்தக் கிழவி முன்புற வாசலருகில் சென்று இறங்க முற்பட்டாள். அத்தனை பேரும் இறங்கும்வரை பொறுமையோடு காத்திருந்த அவள், மெல்ல இறங்க முற்பட்டபோது பஸ்டிரைவர் அவசரப்படுத்தினார். கண்டக்டர் மணி அடித்தார். கிழவி பரிதாபமாக,

'பொறுமோனை..... நான் இறங்கவேணும்' என்று முன்கிணை. அதற்கிடையில் கண்டக்டர் மறுபடி மணியை அடித்துக் கொண்டு புறுபுறுத்தார். டிரைவர் 'கிளச்' சை அமத்தியபடி 'அக்ஸிஜேட்டரி'ல் விசை கொடுத்தார். பஸ் புறப்படுவது போல் சப்தமிட்டு உறுமியது. கிழவி பயந்து விட்டாள்.



மல்லிகை

மல்லிகை கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மானிகை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

மல்லிகையில் வெளிவரும் படைப்புக்களும் ஆக்கங்களும் உள்ளடக்கக் காத்திரம் மிக்கவை. தரமான ரசிகர்களும் ஆழமான சுவைஞர்களும் இம் மானிகையைத் தவறாமல் படிக்கின்றதுடன் இது சம்பந்தமாகக் கலந்துரையாடல் நிகழுது போது மல்லிகையின் கனம், காத்திரம் பற்றி நெஞ்சாரப் பேசுகின்றனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்க ஓர் அம்சமாகும்.

பண்பட்ட எழுத்தாளர்களுடன் ஆரோக்கிய மரீன சிந்தனை வளம் கொண்ட இனம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் மல்லிகையில் எழுதுகின்றனர். மல்லிகையில் எழுதுவதே ஆத்ம நிறைவு என்ப பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கக் கூடும்.

தயவு செய்து எந்த இதழையும் அவட்சியம் காரணமாகத் தவறவிடச் விடாதீர்கள். சமீபத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறையற்றவர்களைப் பற்றி எமக்குக் கவலையில்லை. பொறுப்பானவர்களுக்குத்தான் இந்த யோசனைகள் எல்லாம்.

நாம் யார் மீதும் வலிந்து மல்லிகையைத் திணிக்க விரும்பவில்லை. அதே சமயம் ஆழமான இலக்கிய மன உணர்வு கொண்டவர்களைத் தேடும் முயற்சியில் பின் நிற்கப் போவதில்லை.

மல்லிகையைப் படிக்கும் உயர்கல்வி மாணவர் தொகை இன்று அதிகரித்து வருகின்றது. அவர்களுக்கு அது பின்னர் ஆக்கபூர்வமாகப் பயன்படும் என்பதை அவர்களே அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து கொள்வார்கள்.

உடன் நிகழ் காலத்தில் மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை தெரியாமல் போகலாம். கால ஓட்டத்தில் அதன் பெறுமதி மிக்க மதிப்பை உணரும் போது கலைப்படாமல் இருப்பதற்காகவாவது ஒவ்வொரு இதழையும் சேமித்து வைக்கப் பழகுவீர்கள்.



'ஐயோ மோனை..... நான் இறங்கப்போறன்' என்று மறுபடி அவறினாள். பஸ்ஸிற்குள் எல்லோரும் இதனையொரு வேடிக்கையாகக் கருதிச் சிரித்தனர். பஸ் நிறுத்தத்தருகில் நின்றவர்களும் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவராவது அவளுக்கு கைகொடுத்துத் தவ முன்வரவில்லை.

கடைசியில் ஒருவாறு அவள் இறங்கினாள். பஸ் புறப்பட்டது. அதுவரை எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த நாகரிக மனிதர் இப்போது தன் குடைக்குள் அழைத்துக் கொண்டு போவதை நான் கண்டு அதிசயித்த அதே நேரத்தில்,

'எங்கை போட்டுவாரியன்?' என்று யாரோ கேட்ட கேள்விக்கு 'அம்மாவுக்குச் சுகமில்லை அதுதான் ஆசுப்பத்திரிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனான்' என்று அந்த நாகரிக மனிதர் சொல்லிய பதில் காற்றோடு கலந்து பஸ்ஸின் இரச்சலோடு இணைந்து என் காதில் விழுந்தபோது நான் திகைத்தேன்.

அந்த மனிதரின் பார்வைகளுக்கான அர்த்தங்கள் இப்போது எனக்குப் புரிவதுபோல இருந்தது. ஆனாலும், அந்தக் கிழவி காதைத் தொலைத்துவிட்டுப் பிறரிடம் கைநீட்டியபோதும், பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும்போது இயலாத தன்மையினால் மற்றவர்களுக்கு வேடிக்கைப் பொருளாக இருக்க நேர்ந்த போதும் தான் அவளுடைய மகன் என்று அவளுக்குக் கைகொடுத்து உதவி செய்வதன் மூலம், அவளுடைய கிழத்தன்மையும் பேதமையும் தன்னுடைய நாகரிக நடை உடை பாவனைகளுக்கு இடைஞ்சலாயிருக்கும் என்று நினைத்து ஒதுங்கியிருந்த அந்தப் பேதமை தான் எனக்கு இன்னும் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

மறைந்த பிரபல எழுத்தாளர் அ. ந. சுந்தராமி அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக இக் கதை பிரசுரிக்கப்படுகிறது. 1950-ல் இவர் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த பொழுது இக்கதை அதில் பிரசுரமாகியது.

ந ள ளி ர வு

அ. ந. சுந்தராமி

'நான் நானைக்கு ஜெயிலுக்குப் போகிறேன்' என்று அவன் சர்வ சாதாரணமாக.

அவன் பேச்சிலே துக்கமோ, துயரமோ, அல்லது ஏக்கத்தின் ரேகைகளோ தென்படவில்லை. அமைதியாகவும் ஒருவித விரக்தியோடும் பேசினான் அவன். என் மனதிலே சுந்தராமப்பாள் பாடிய 'சிறைச்சாலை ஈதென்ன செய்யும்' என்ற பாடல் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அந்தப் பாட்டிலே கூறப்பட்ட 'சாராபிமான மற்ற ஞான தீரரில்' இவன் ஒருவனே என்று என்னுள் நானே கூறிக்கொண்டேன். ஆனால் அவன் பேச்சில் விரக்தி மட்டுமல்ல ஒருவித ஆனந்தம்கூட அலை வீசியது. ஜெயிலுக்குப் போவதற்காக இவ்வளவு தூரம் சந்தோஷப்படுகிறான் என்று எண்ணினேன், நான்.

என்னுடன் பேசிய 'அவன்' ரொம்பக் காலம் என்னுடன் பழகியவனல்ல. அன்றுதான் அகஸ்மாத்தாக அவனைச் சந்தித்தேன். இரவு சினிமாவில் இரண்டாவது ஆட்டம் பார்த்துவிட்டு தன்னந்தனியாகக் கொழும்பு நகரில் எனது அறையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது திடீரென எங்கள் நட

புக்குதவியாக மழை பொழிய ஆரம்பித்தது. நான் ஓடோடிச் சென்று மெயின் ஸ்ட்ரீட்டும் பூந்தோட்ட வீதியும் சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ள கட்டடத்தில் ஒதுங்கிக் கொண்டேன். பழய கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களைப் போல் பிரமாண்டமான வளைவுகளுள்ள வராந்தாவுடன் கூடிய இக்கட்டடத்தை பல தெருத்திகம்பரர்கள் தமது திருப்பள்ளிக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது வழக்கம் என்பதை அப்படி ஒதுங்கியபோதுதான் தெரிந்து கொண்டேன்.

அங்குமிங்குமாய் சிலர் நீட்டி நிமிர்ந்தும் மடங்கி முடங்கியும் கூனிக் குறுகியும் படுத்துக் கிடந்தார்கள். ஒரு சிலர் நித்திரையாகி விட்டார்கள். இன்னும் சிலர் சுருட்டுப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் சிலர் மெல்லிய குரலில் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நான் அங்கே ஒதுங்கி ஒரு சில வினாடிகளுள் மழையின் வேகம் அதிகரித்தது. சாரல் வராந்தாவின் உள் சுவர்வரை வீசி அடிந்தது. படுத்திருந்தவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து விட்டார்கள். அங்குமிங்குமாக தமது படுக்கை இடங்களை மாற்றிக்

கொண்டார்கள். அல்லது மாற்றிக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தக் காட்சி எல்லாம் எனக்குப் புதுமையாகவும் கவர்ச்சி நிறைந்ததாகவும் தோன்றியது. அவற்றைப் பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் அங்கு மழையோடு போட்டி போட்டுவந்து வராந்தாவில் ஏறி ண் அவன். பக்கத்திலே சந்தியிலிருந்த மின்சார வெளிச்சம் மழையால் மங்கி இருந்தபோதிலும் வராந்தாவில் ஒரு சிறிது வீழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வெளிச்சத்திலே அவனைக் கவனிக்கவனித்தேன். உற்சாகமான சிரித்த முகம். சுத்தமான ஷர்ட்டும், கோடுகளிட்ட வெள்ளைச் சாரமும், இடையில் ஒரு புலித் தோல் பெல்டும் காட்சி அளித்தன. வயதில் வாலிபன். நன்றாக நனைந்து போயிருந்தான்.

'இழவு பிடித்த மழை!' என்று கூறிய அவன் என்னைப் பார்த்து 'நீங்கள் மழையினால் இங்கு அகப்பட்டுக் கொண்டீர்களோ?' என்று கேட்டான்.

'ஆம்' என்றேன். அத்துடன் சம்பாஷிப்பது அந்த நேரத்தில் டானிக்போல் உற்சாகம் தருவதாய் இருந்ததால் அதனைத் தொடர விரும்பி 'நீ எங்க அவசரமாய்ப் போகின்றாய்?' என்றேன் சுமுகமாக.

அவன் சிரித்தான். 'இதுதான் நமது மாளிகை! படம்பார்த்துவிட்டு வருகிறேன், படுப்பதற்கு. இப்படியாக ஏற்பட்ட பேச்சு எங்கெல்லாமோ சுற்றி, எவ்விதமாகவோ வளைந்து வளைந்து சென்றது. அவன் நான் யார், எங்கிருக்கிறேன் என்பதை எல்லாம் விபரமாகக் கேட்டான். நான் பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றால்

அவன் பயந்து திகைத்துப்போய் விடுவானே என்று அஞ்சி ஒரு கடையிலே சேல்ஸ்மென் என்று கூறினேன்.

பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே அவன் சர்வ சாதாரணமாக கஞ்சாச் சுருட்டொன்றைப் பற்றவைப்பதற்காக அதற்கு வேண்டிய முஸ்திகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். மடியில் இருந்த கஞ்சாவை எடுத்து கையில் வைத்துக் கசக்கினான். பின்னால் ஒரு சிகரட்டைச் சீர்குலைத்து அதனுள்ளே அதைப் பொதிந்தான்.

என்னைப் பார்த்து 'நீங்கள் கஞ்சா பிடிப்பதில்லையா?' என்றான் சிரித்துக் கொண்டு. 'இல்லை' என்ற பாவத்தை முகத்தில் பரவ விட்டேன். 'குளிருக்குக் கொஞ்சம் குடேற்றிக் கொள்ளலாம், குடித்துப் பாருங்கள்' என்று வற்புறுத்தினான். அவன் பேச்சு, அவன் புன்னகை எல்லாமே என்னை அடிமை கொண்டிருந்தன. குடித்துத்தான் பார்ப்போமே என்று சிகரட்டை வாங்கினேன். அவன் தன் கையிலிருந்த நெருப்புப் பெட்டியால் பற்றவைத்துவிட்டான்.

கஞ்சாப் புகையை உள்ளே இழுத்தேன். அந்தக் குளிருக்கு அது சிறிது தெம்பு தரத்தான் செய்தது. மழையோ இப்போது மேலும் அடித்துப் பெய்யத் தொடங்கியது. பொட்டுப் பொட்டாக ஆங்காங்கு பரந்து கிடந்த மின்சார வெளிச்சத்தில் தார் ரோடு எண்ணெயால் மெழுகியது போலப் பளபளத்தது.

எனக்குப் போதை உண்டாகிப்போது என்னவோ தெரியாது: ஆனால் மஸ்துப் பொருட்களின் போதைக்கு ஒரு அபூர்வ சக்தி உண்டு, மனிதனின் தன்னுணர்ச்சியையும், வெட்கத்தை

யும், பயத்தையும் போக்கடிந்து விடுகிறது. இதன் காரணமாகத் தான் சிலர் போதையின் வயப் பட்டதும் வேதாந்தம் பேசுகிறார்கள். பயத்தாலோ வெட்கத்தாலோ அவர்கள் உள்ளக் கூலாக் களில் அடைபட்டிருந்த வேதாந்தம் மெல்ல வெளியே கிளம்பலாகிரிப் போதை மூடியைத் திறந்து விடுகிறது.

நானும் நண்பனும் அளவளாவிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நான் ஐந்தாறு தடவை கஞ்சாவை இழுத்த பின்னர் குறைச் சிகரட்டை அவன் வாங்கிக் கொண்டான்.

நான் கேட்டேன்.

‘நீ நாளைக்கு ஜெயிலுக்குப் போகிறேன் என்றாயே, ஏன் போகிறாய்?’ என்ன குற்றஞ் செய்தாய்?’

அவன் சிரித்தான். ‘அதோ பார்த்தீர்களா ஒரு பெண் முடங்கிப் படுத்திருக்கிறாள்! அவளைப் பலாத்காரம் செய்ததாகக் குற்றச்சாட்டு’

ஒருநாளிரவு கள்ளுக்கடை முடுக்கிலே அவளைப் பலாத்காரம் செய்கையில் போலீசார் பிடித்து வழக்குப் போட்டுவிட்டனர் என்று கூறி அவன் கலகலவெனச் சிரித்தான்.

‘யார் அந்தப் பெண்?’ — என்றேன் நான் ஆவலுடன்.

‘அவளா? யாரென்று யாருக்குத் தெரியும்! ஆனால் அவள் பக்கத்திலே படுத்திருக்கிறதே குழந்தை அது என் குழந்தை தான்!’

‘அப்போ அவள் உன் மனைவியா?’

அவன் முகத்தைச் சுழித்தான். ‘அவள் எல்லோருக்கும்

மனைவிதான்’ ஆனால் என்னிடம் மட்டும் அவளுக்குச் சிறிது அதிகப் பிரியம்! நானும் அப்படித்தான்!’

எனக்கு விஷயம் ஒரே புதிராகிவிட்டது. கஞ்சா மயக்கத்தில் முன்னுக்குப் பின் முரணாக அவன் பேசுகிறானே, அல்லது எனக்குத்தான் அவன் ஒன்று பேச வேண்டுமென்று கேட்கிறதா என்ற சந்தேகம் ஜனித்தது.

எனது நண்பன் இப்பொழுது அந்தப் பெண்ணிருந்த பக்கத்துக்குச் சென்றான். நிச்சிந்தையாகத் துயின்று கொண்டிருந்த அவளுக்கு அருகில் சென்று ‘பேபி பேபி’ என்று கூப்பிட்டான். அவள் அதை எதிர்பார்த்துத் துயின்று கொண்டிருந்தவள் போல எழுந்து உட்கார்ந்தாள். கண்களைக் கசக்கி விட்டுக் கொண்டாள். பின் அவர்கள் இருவரும் ஏதோ சில வார்த்தைகள் குசகுசுவென்று பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இரண்டு நிமிஷத்தில் நண்பன் மீண்டும் என்னிடம் வந்தான். அவன் கையில் வெற்றிலை பாக்கு நிறைய இருந்தது.

‘நீங்கள் வெற்றிலை பாக்கு போடுவீர்களா? என்று என்னிடம் கேட்டான் அவன். நான் வெற்றிலை பாக்குப் போடுவதில்லை. என் மனதில் ஆச்சரியமும் இந்த வினோதமான காதலர்களின் தன்மையை அறிவதில் அவாவும் அதிகமாகி இருந்தது. இவர்கள் காதலர்களா? அல்லது பலாத்கார வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட இரு பகைவர்களா? அவன் கூறுவதன்படி அவர்கள் இரண்டு மென்று அர்த்தமாகிறது. குளிர்ந்த நீர் கையைவைத்ததும் கையைச் சுட்டது என்று கூறுவதுபோல் இருந்தது. இந்த வினோதச் செய்தி, இதன் பூரா விபரங்களையும் அறிய வேண்டு

மென்ற ஆவல் அடக்க முடியாமல் என் மனதிலே கிளம்பியது.

மீண்டும் சம்பாஷணையில் ஓட்டத்தை உண்டாக்குவதற்காக ‘நீ என்ன தொழில் செய்கிறாய்?’ என்று அவனிடம் கேட்டேன்:

அவன் அர்த்த புஷ்டியுடன் புன்னகை புரிந்தான். ‘தொழில் எதுவென்றிருக்கிறது? எப்படியும் லிவ்ஹோபாயம் நடந்தாற் சரி தானே?’ என்று வேதாந்திபோல் பேசினான் அவன்.

அப்படியானால்..... என்று ஆரம்பித்த வசனத்தைப் பூர்த்தி செய்யாது நிறுத்தினேன் நான்.

அவன் சிரித்தான்,

மழை இப்பொழுது முன்னிலும் திடீர் வேகத்தோடு பெய்ய ஆரம்பித்தது. இடிகள் வான வெளியிலே உருண்டுருண்டு சப் தித்தன. வானம் தன் மூடிய சுண்களைத் திறந்து உலகை ஒரு தடவை பார்த்து பின் படரென இமைக்கதவுகளை மூடிக் கொள்வது போல மின்னல் ஒன்று பளிச்சிட்டு மறைந்தது.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமாயிருந்தது. புத்திசாலியாகவும், நேர்மையுள்ளவனாகவும் தோன்றும் இவன் பிப்பாக்கட்டா? ஆம் அவன் நேர்மையுள்ளவன்தான். இல்லாவிட்டால் தான் பிப்பாக்கெட் என்பதைக் கூறிவிடுவானா? இந்த முடிச்சுமாரிக்கும் சமூகத்தின் இதர கள்வர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருந்தது. அவர்கள் தம் போக்கை மூடி மறைத்துக் கண்ணியம் நிறைந்தவர்களாக நடிக்கிறார்கள். இவனோ உண்மையைக் கூறிவிடுகிறான். இதன் காரணமாக என் உள்ளத்தில் ஒரு மகாத்மாவாக, சத்தியவந்தனாகத் தோன்றினான் அவன்.

‘அப்படியானால் உனக்கு ஒழுங்கான வருமானம் கிடைக்காதே! ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு சம்பாதிப்பாய்’ என்று சாதாரணமாகக் கேட்டேன்.

உலகத்திலே எல்லோரும் பிப்பாக்கெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். டிராமிலும், பஸ்சிலும், சினிமா நெருக்கடியிலும், ரெயில் வண்டியிலும் அங்கிங்கெதபடி நிறைந்திருப்பவன் போல நகரத்தில் மடியிற் கனமுள்ள எவரும் அவனை ரூபகப் படுத்தி அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆயிரத்தில் ஒரு வருக்குத்தானும் அவன் நேரில் காட்சி அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ ஒருவகை உடையைக் கொண்டு இவன் பிப்பாக்கெட்டாயிருக்கலாம் என்று அனுமானிக்கத்தான் முடிகிறதே அல்லாமல் நிச்சயம் செய்து கூறுவதற்கில்லை. பழைய காலத்து சதாரம் நாடகத்தில் கள்ள உடை போட்டு ‘கொள்ளையடிக்கப் போவோம் போவோமடம்’ என்று பாடிவரும் கொள்ளைக்காரர்கள் நாடகத்திற்குத்தான் சரியேயல்லாமல், வாழ்க்கையில் நாம் காணக் கூடியவர்களல்ல. பிப்பாக்கெட்டுகள் தீயனைக்கும் வீரர்கள்போல்! அதற்கென்றுள்ள உடையை உடுத்துக் கொண்டா தமது தொழிலுக்குப் போகப் போகிறார்கள்? — பார்க்கப் போனால் கடவுள் போல் இவர்களும் பலர் மனதிலே அருபிகளாகத்தான் விளங்க முடியும். ஒரு சிலர் பிடிபடுவதுண்மைதான்! ஆனால் அவர்கள் உண்மைக் குற்றவாளிகள்தான் என்பதை யார் கண்டார்கள்.

என் மனதிலும் ‘பிப்பாக்கெட்’ என்பவன் நகரில் அங்கிங்கெதபடி நிறைந்திருக்கும் ஒரு அருபியாகத்தான் இதுவரை இருந்தான்.

ஆனால் இப்பொழுதோ என் கண்முன் காட்சிதந்து விட்டான். என்புதோல் போர்த்த சதை யுடம்புடனே நிற்கும் அவனது அந்தரங்கங்களை எல்லாம் கூடிய அளவு தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசை, அந்த ஆசையில்தான் 'எவ்வளவு சம்பாதிப்பாய்?' என்ற கேள்வி என்னுள்ளத்தில் ஜீனித்து வாயினால் வெளிப்பட்டது.

'மாதம் முடிந்ததும் இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லக் கூடிய தொழிலல்ல இது. சில சமயம் கிடைக்கும், சில சமயம் ஒன்றுமே கிடையாது.

எனக்கு இதிலே மனம் படியவில்லை. என் உள்ளத்தை அலைக்களித்த அந்தப் பெண்ணின் விவகாரத்திற்கு எப்படி வருவது என்று தெரியவில்லை. இருந்தும் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு 'ஆமாம் நீ நாளைக்கு ஜெயிலுக்குப் போறயே, உனக்குக் கவலை யாயில்லையா? பயம் கிடையாதா' என்று அந்தத் திசைக்கு சம்பாஷணையைத் திருப்புவதற்குச் சாதகமான முறையில் என் பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

அவன் இதற்கும் தன் புன்னகையுடனேயே பதிலளித்தான். 'பன்னிரண்டாவது தடவையாக ராஜா வீட்டுக்குப் போகிறேன், பயமா? எதற்கு?' என்றான் அவன்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே அவன் பேச்சு, செயல் எல்லாம் எனக்குப் புதுமையாயிருந்தன. ஆனால் இப்பொழுதோ அந்தப் புதுமையின் உச்சியை நான் எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்தது.

அவன் மேலும் தொடர்ந்தான். 'ஜெயிலிலே எனக்கு எல்

லோரும் நண்பர்கள்தான். உண்மையில் அங்கிருந்து நான் வெளியே வந்து ஒண்ணரை மாதத்தான் ஆகிறது. பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்களைத் தவிர அனேகமாக மற்ற நண்பர்களெல்லாம் இன்னும் அங்குதான் இருப்பார்கள்.....

ஏதோ நண்பர்களைச் சந்திக்க வேலையிலிருந்து ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு செல்லும் ஒரு நபர் போல அவன் பேசினான். மறியற்சாலை அவனைத் தன் இருண்ட அறைகளைக் கொண்டு பயமுறுத்தவில்லை. அவன் வர்ணனையைப் பார்த்தால் அவனை அது மயக்கி அழைப்பது போலத் தெரிந்தது.

நான் அவன் முகத்தை நோக்கினேன். கஞ்சா நெருப்பு இப்பொழுது தன் முடிவான கட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருந்தது. மழை நேரத்தில் குளிர்ந்த பாரமான காற்றினூற போகும் புகை விரைவாக மேலெழுந்து மறையவில்லை. ஆறுதலாக, சுருள் சுருளாக மாடிப்படியில் சிரத்தையோடு ஏறும் ஒரு சிறு குழந்தை போல புகை மெல்ல மெல்ல எழுந்து கொண்டிருந்தது. அதனுடாக அவன் கண்களைப் பார்த்தேன். அதில் ஒளியும் இன்பமும் அலைவீசிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும், என் ஆச்சரியம் மேலும் அதிகமாகியது.

'அப்போது சிறைக்குப் போவது உனக்குப் பிரியமென்று சொல்லு!'

'சந்தேகமில்லாமல்!'

'ஏன்? அங்கே என்ன அவ்வளவு விசேஷமிருக்கிறது?'

'என்ன இருக்கிறது? அப்போது உங்களுக்குச் சிறையைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதென்று சொல்லுங்கள்.

குருவின் சொற்களை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கும் பக்தி நிறைந்த ஒரு சிஷ்யன் போல அவன் வார்த்தைகளை நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த மழை ஓய்ந்ததன் பிறகு நீங்கள் உங்கள் வீட்டுக்கோ கடைக்கோ செல்வீர்கள். அடை மழை இரவுக்கும் நித்திரைக்கும் நல்ல பொருத்தம். நன்றாகத் தூக்கம் வருமல்லவா?'

நான் தலையை 'ஆம்' என்ற பாவனையில் அசைத்தேன்.

'எனக்கும் தூக்கம் வரும். ஆனால் தூங்கத்தான் இடமில்லை! பார்த்தீர்களா நமது மானிகை எப்படி ஈரமாய்ப் போய்விட்டதென்று!'

கதை சுவாரஸ்யத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நான் அப்போதுதான் நிலத்தை நோக்கினேன்: காவிலே செருப்பு அணிந்து இருந்ததால் சுற்றிலுமிருந்த ஈரம் என்னை அவ்வளவாகத் தாக்கவில்லை. அவன் கால்களை நோக்கினேன். அவை ஈரத் தரையில் பதித்து சிறிது வெளிநி இருந்தன.

குளிர்ந்த காற்றெழுந்து மழைச் சாரலை உள்ளே அடித்து வீசியது. உடம்பிலே சிலிர்ப்பும் நடுக்கமும் சிறிது தோன்றின.

'நீங்கள் சாப்பிட்டுவிட்டீர்களா?' என்று என்னை விசாரித்தான் அந்த அதிசய நண்பன்.

'சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் படம்பார்க்கக் கிளம்பினேன்' என்றதும் அவன் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தான். எதையோ பேச அவன் கூச்ச மடைந்தானென்று தெரிந்தது.

பேசிக் கொண்டிருந்தவர்கள் மௌனமாகியதும் காதிலே மழையின் ஒலென்ற இரைச்சல் ரீங்

காரம் செய்ய ஆரம்பித்தது. அந்த ஓசையிலே ஒரு தனிமையுணர்ச்சி இருப்பது போல எனக்குப் பட்டது. வானம் யாரை நினைத்து இவ்வளவு கண்ணீரையும் கொட்டி ஒலென்று அழுது கொண்டிருக்கிறதோ? என்ற வினோதமான கற்பனை என் மனத்திலே தோன்றியது.

'நீ சாப்பிட்டு விட்டாயா?' என்றேன்.

'இன்று இந்தக் கஞ்சா வோடு சரி! ஒரு டி அடித்து விட்டுப் படுக்க வேட்டியதுதான்! ஆமாம் நீங்கள் கேட்டீர்களே, ஜெயிலிலே என்ன சுகமென்று... நேரத்துக்கு உணவு! இதுபோன்ற அடை மழை நேரத்தில் இருண்ட சிறைச்சாலை 'கம்' மென்றிருக்கும். நல்லாக நித்திரை வரும்! அந்தக் கருங்கற் சுவர்களை மீறிக் குளிர் உள்ளே நுழைந்துவிட முடியாது.....'

நான் திகைத்துவிட்டேன்.

அடிமைத்தனத்திலே கிடைக்கும் சுகத்தை விரும்பிய இவன் சிறையை நாடுகிறான்! என் மனத்தைச் சிறிது நேரத்தின் முன் கவர்ந்து நின்ற அவனது உருவம் இப்பொழுது வெறுக்கத்தக்கதாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தது. இப்படியும் ஒரு மனித ஜன்மம் ஒரு வேளை ஆகாரத்துக்காக தனது சுதந்திரத்தையே விற்கத் தயாராகி விடுகிறதா?

'அப்படியானால் உன் சுதந்திரம் பறிபோவதைப் பற்றி உனக்குக் கவலை இல்லையா?' என்றேன் நான்.

'சுதந்திரம்!..... ஜெயிலுக்குப் போனதும் அடுத்த வேளை உணவு எங்கே இருந்து எப்படி கிடைக்கும் என்பது போன்ற கவலையிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும்ல்லவா?' என்றான் அவன்.

என் சிந்தனையில் புதிய அலைகளைக் கிளறிவிடும் அவன் பிசுபாக்கெட் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. என் உள்ளத்திலே மீண்டும் மோகன ரூபம் பெற்றான் அவன்.

‘அப்படியானால் ஜெயிலுக்குப் போக நீயேதான் சந்தர்ப்பத்தை கிருஷ்ணத்துக் கொண்டாயா?’

அவன் இதற்கும் தன் சிரிப்புடனேயே பதில் தந்தான். அவனது கசந்த வாழ்விலே எப்படி இந்தச் சிரிப்பென்னும் இனிமை உதயம் ஆகிறது என்று ஆச்சரியப்பட்டேன் நான்.

‘ஆம் அந்தப் பெண்ணின் ஒத்தாசையால் அது முடிந்தது. நான் என்ன சொன்னாலும் அவள் அதை மறுக்கமாட்டாள். அவளுக்கு என்மீது அவ்வளவு பிரியம். அன்று போலீஸ்காரர் ரேர்ந்துவரும் நேரத்தில் பலாத்கார நாடகத்தை நடத்தினோம். அவள் பவே கெட்டிக்காரி. ‘டவர்ஹால்’ நடிகைகள் கூட அவள்மாதிரி நடக்கமாட்டார்கள்! அவ்வளவு கூச்சல் போட்டாள் அவள்..... அடுத்த நாள் கோர்ட்டில் ஆஜரானோம் என்று கூறிச் சற்று நிறுத்தினான் அவன்.

‘அங்கே குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டாயாக்கும்’ என்றேன் நான்.

‘இல்லை! நாளைத் தவணையன்றுதான் ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறேன்’ என்று விளக்கினான் அவன். இதுவரை பிணையிலிருந்து வருவதாகவும் அவனது கோஷ்டியில் ஒருவன். இப்பொழுது வர்த்தகத்துறையில் சிறிது முன்னேறி வருவதாகவும் அவனே தனக்குப் பிணை கொடுக்க முன் வந்ததாகவும் மற்ற விபரங்களையும் தெளிவுபடுத்தினான்.

‘நாளை குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டால் குறைந்த பட்சம் ஆறு மாதம் சிறைவாசம் நிச்சயம்!’

விஷமம் செய்து ஒவென்று கூச்சலிட்டு அமுதுகொண்டிருந்த இளம் சிறுமி ஒருத்தி படிப்படியே காரம் குறைந்து பின்னர் நீண்ட நேரம் சிணுங்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்து விடுவதுபோல வேகமும், வலிவும் குன்றி மழை மந்த நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தது. என்னுடைய உள்ளத்தில் தாண்டவமாடிய பல கேள்விகளுக்கும் பதில் கிடைத்துவிட்டால். அங்கும் சிந்தனைக்குகந்த ஒரு மந்தமான சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் சமீபத்தில்தான் இருந்தது. நிமிர்ந்து பார்த்தேன். இரண்டு மணிக்குப் பதினைந்து நிமிஷங்கள் இருந்தன. ஒரு கூப்பிடு தொலையில் தேநீர்க்கடை இருந்தது. தூறலிடையே அங்கு நண்பனையும் அழைத்துச் சென்று தேநீர் அருந்தினேன். நாளை தேநீருக்குப் பணத்தைச் செலுத்தினேன்.

கடைவியிருந்து வெளியே வரும்போது மழை முற்றாக நின்றவிட்டது. அவனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு நான் ஜெம் பட்டா வீதியிலுள்ள என் விடுதியை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

சிறையை விரும்பி அங்கே செல்ல முனைந்த அந்த இளைஞன் எழுப்பிய எண்ணங்கள் மனதிலே சுழன்று கொண்டிருந்தன. அவன் கல்லால் ஆகிய சிறையை விரும்புவது நாட்டிலுள்ள பசிபட்டினி என்னும் சிறைகளிலிருந்து ஓரளவு விடுபடவே என்பதை நினைத்ததும் தான் அச்சிறைகள் எவ்வளவு பயங்கரமானவை என்பது எனக்குத் தெரிய ஆரம்பித்தது. குற்றம் புரியாமலே குற்றம் புரிந்ததாகச் சட்டத்தை ஏமாற்றி அதனால் கிடைக்கும் தண்டனையை அடைந்து சுகிப்பதற்கு ஒருவன் முன்வருகிறான் என்றால் அது நம் சமுதாய அமைப்பின் ஒட்டையையே காட்டுகிறது என்ற எண்ணமும் என் உள்ளத்தில் பளிக்கிட்டது.

வீதியிலே யாருமில்லை. என் செருப்பின் சப்தம் மட்டுமே என்னைப் பயமுறுத்துவதுபோல ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. யாரோ ஒருவன் ஒரு குறுக்குத் தெருவில் இருந்து ஒரு ‘கொக்ஷை’த் தடியுடன் அங்கே பிரசன்னமானான். மழையின் காரணமாக எங்கோ ஒதுங்கி இருந்து விட்ட நகரசபையின் இருட்டடிப்புத் தொழிலாளியான அவன் மின்சார தீபங்களை அணைத்துச் சென்று கொண்டிருந்தான். இருளின் துதுவனாக நடந்து கொண்டிருந்த அவன் மக்கள் வாழ்வில் இருளைப் பரப்பி நின்ற இன்றைய சமுதாயத்தைத்தான் எனக்கு ஞாபகமுட்டிக் கொண்டிருந்தான்!.

முற்போக்கு இலக்கியம் ‘ஏர்கண்டிஷன்’ செய்யப்பட்ட இலக்கியமாக என்றும் இருந்ததில்லை. அது மக்களுடன் இடையருது தொடர்பு கொண்டு வந்துள்ளது. மக்களிடமிருந்து நம்மை நாமே துண்டித்துக் கொள்ளும் போதுதான் நாம் வாடி உலர்ந்து, தொய்ந்து போகிறோம். நமது எழுத்துக்களிலிருந்து மலர்ச்சி மறைந்து போகிறது’

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி

‘ஆக்கபூர்வமான கலை அல்லது இலக்கியம் பல்வேறு மட்டங்களில் உணர்வைக் கிளர்த்து விடுவதன் மூலம், தனது இலட்சியங்களை அடைகிறது. தனி நபர்களுக்கு இடையில் உள்ள உறவுகளையும், தனி நபருக்கும் குழுக்களுக்கும், தனி நபருக்கும் உலகு முழுமைக்கும் இடையில் உள்ள உறவுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது’

‘கலை கலைக்காகவே என்று கூறும் தத்துவங்களை நாம் நிராகரிக்கின்றோம். உழைக்கும் வெகுஜனங்களுக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் நாம். மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் சகல வடிவங்களுக்கும் ஏகாதிபத்தியம், காலனி ஆதிக்கம், நவீன காலனி ஆதிக்கம் ஆகியவற்றுக்கும் எதிராக மனிதகுல சுதந்திரம், மனித கண்ணியத்தை நாம் ஆதரித்து நிற்கின்றோம். அதைப் பேணிக்காத்து, மனித குலத்திடை நிரந்தர சமாதானம் நிலவ நமது ஆற்றல்களையும், கலை வளங்களையும் பயன்படுத்துகிறோம்’

சுஜாத் ஜாகிர்

‘முற்போக்கு இலக்கியம் ‘ஏர்கண்டிஷன்’ செய்யப்பட்ட இலக்கியமாக என்றும் இருந்ததில்லை. அது மக்களுடன் இடையருது தொடர்பு கொண்டு வந்துள்ளது. மக்களிடமிருந்து நம்மை நாமே துண்டித்துக் கொள்ளும் போதுதான் நாம் வாடி உலர்ந்து, தொய்ந்து போகிறோம். நமது எழுத்துக்களிலிருந்து மலர்ச்சி மறைந்து போகிறது’

கிருஷ்ன் சந்தர்

‘அரசியல் சுதந்திரத்தினால் விடுவிக்கப்படும் ஆற்றல்களை ஆக்கபூர்வ வழிகளில் திருப்பி விடுவதும், நாடு முழுவதற்கும் வழிகாட்டும் ஒளியைப் பரப்புவதும் எழுத்தாளரின் கடமையாகும்’

முலிக் ராஜ் ஆனந்த்

ஜி. சங்கர குருப்

ஒரு கருத்து

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

மல்லிகை செப் - ஓக், 1980 இதழில் உங்கள் 'அனுபவ முத்திரைகள்' புத்தகம் பற்றி நான் எழுதிய மதிப்புரையைப் பெருந்தன்மையுடன் வெளியிட்டதுமன்றி, நவம்பர் இதழிலும் என் கட்டுரை ஒன்றைப் பிரசுரித்து, நீங்கள் எழுதிய மற்றொரு கட்டுரையில், கனவான் தன்மையுடன் என்னை 'நண்பர் சிவகுமாரன்' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய இந்த யோக்கியமனப் பண்புகள் என் போன்ற அவசரக்காரர்களுக்கு நல்ல பாடங் கற்றுத் தருகின்றன.

நவம்பர் இதழில் 'ஐயனார்' என்னுடைய பெருந்தவறைச் சுட்டிக் காட்டும்வரை, என் தவறு எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை, நம்புங்கள். ஐயனார் கூறுவது போன்று உண்மையைத் திரித்துக் கூறுவதன் உள்ளார்ந்த நோக்கம் எனக்கில்லை. ஆனால் கவனக்குறைவால் உங்கள் மேற்கோளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமலேதான் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது. இது ஒரு பாரதூரமான பலவீனம் என்பதை உணர்கிறேன். எனது விமர்சன நெறியைச் சந்தேகிக்கவும் வைத்துள்ளது. இதற்காக நான் மிகவும் வெட்கப்படுகின்றேன். இக் கடிதத்தை நீங்கள் பகிரங்கமாக வெளியிடவும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, தவறுகள் சுட்டிக் காட்டப்படும் பொழுது அதனை ஏற்றுத் திருந்துவதே அறிவுடைமை. நீங்கள் மன்னிப்பீர்கள் என்று தெரியும், ஆனால் வாசகர்கள் தவறாக என்னைப்

புரிந்து கொள்ள (அதுவும் திரித்துக் கூறுவதற்கு எதிராகத் தார்மிகச் சண்டையிடும் நானே மற்றொரு கண்ணியமான எழுத்தாளரின் மேற்கோளைத் திரித்துக் கூறும் வகையில் அமைந்து விட்ட வேண்டும் என்றல்ல, அவசரங் காரணமாக) மதிப்புரையை எழுதியிருக்கிறேன் அல்லவா!) இடம் வைத்துவிட்டேன். எனவே உண்மை தெரியவர, இக் கடிதத்தை நீங்கள் பிரசுரியுங்கள்.

'ஐயனார்' கூறுவது போன்று உங்கள் சிறுகதைகள் பற்றி இளக் காரமான மதிப்பீடு எனக்குக் கிடையாது. உங்களைக் களங்கப்படுத்தும் நோக்கமும் எனக் கிருக்கவில்லை. இலக்கியத்திலிருந்து அரசியலைப் புறம்புபடுத்த இயலாதாயினும், அரசியலை முதன்மைப்படுத்துதல் முறையாகாது என்றும் உங்கள் அரசியற் சார்பை நான் சந்தேகிக்கவில்லை என்றும் கூறிக் கொள்கிறேன். உங்கள் கதைகளில் பெரும்பாலானவை கலை நயங் குன்றியவை என நான் கருதும் பொழுது (நீங்கள் குறிப்பிடுவது போல, 'உள்ளடக்கமும் உருவமும் இணைந்த படைப்பு' களையே அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகிறேன்) கதையும் கதை சொல்லும் பாணியும் இணைவது இன்னுஞ் சிறப்பாக அமையலாம் என்பதையே மனதிலிருத்தியுள்ளேன்.

தவிரவும், உங்கள் 'பாதுகை' பற்றி 'விவேகி' ஒக்டோபர் 1962 இதழில் எழுதும் போது,

'பாதுகை பலவிதத்திலும் சிறந்த தொரு தொகுப்பாக விளங்குகிறது. இதில் நல்ல சிறுகதைகள் மில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன' என்றும், 'கலை மெருகு, கட்டுக் கோப்பு, கவிதைப் பூச்சு, அகவுணர்வுச் சித்திரிப்பு, பொருத்தமான யதார்த்தப் படப்பிடிப்பு, பாத்திரத் தன்மைக்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து வளர்ச்சிக் கிரமத்தில் கோவைப்படுத்துதல் போன்ற உருவ அக்கறையில், ஆசிரியர் கவனம் எடுத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது மட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர் வளர்ந்து வருகிறார் ('தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற இவரது முன்னைய தொகுப்புக் கதைகளைப் பார்க்கலும்கி) சிறப்பாகக் கதை எழுதும் கைத்திறனைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதையும் காட்டுகிறது' என்றும் எழுதியிருந்தேன். 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுதியில் உருவக் குறைபாடுகள் இருந்ததை நினைவூட்டியே உங்கள் 'அனுபவ முத்திரைகள்' மதிப்புரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். 25-11-1962, 'சண்டேடைம்ஸ்' பத்திரிகையிலும் உங்கள் 'பாதுகை' பற்றிப் பாராட்டியே எழுதியிருக்கிறேன். எனவே உங்கள் சிறுகதைகள் பற்றி இளக்காரமாக நான் நினைக்கவில்லை. ஒப்புநோக்குகளில், 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுதியில் இடம் பெற்ற கதைகளை விட, 'பாதுகை' கதைகள் உள்ளடக்கமும் உருவமும் இணைந்தவையாய் இருப்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

காத்திரப் பிரகாரமாக, என் கவனக் குறைவாக, மேலோட்டக் குறிப்புகளை எழுதும் பழக்கம் காரணமாக, உங்கள் மேற்கோளைத் தவறுதலாகத் தந்து விட்டதற்கு மன்னிக்கும்படி கோருவதுடன், இனிமேல் எச்சரிக்கையாக இருப்பேன் என்பதையும் உறுதியளிக்கிறேன். ●

சுமை

நாங்கள் தலை
குனிவது—
உங்களுக்கு
சிரம் தாழ்த்தவல்ல
உழைப்பு எனும்
சுமை எமை
அழுத்துவதால்
பெருமிதத்துடன்
தலை குனிகிறோம்.....

தமிழ்ப்பிரியன்



சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 22 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 1 — 50

இந்தியா, மலேசியா 35 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)



நவம்பர் மாத இதழ் படித்தேன். தரமானதாக அமைந்திருந்தது. 'வெறும் மலட்டுத்தனமான கலைத்துவத்தை நான் முற்றாகவே நிராகரிக்கிறேன். உள்ளடக்கமும் உருவமும் இணைந்த படைப்பு என்றால் அதற்கு உடனப்பட்டவன் நான்...' என்று கூறி, இலக்கிய உலகில் தங்குகளது பாதையை தெளிவாகக் கூறியுள்ளீர்கள்.

தாங்கள் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் தற்போது 2 ம் 3 ம் பதிப்புகளாக வெளிவந்திருக்கிறது என்று கூறியுள்ளீர்கள், எனக் கென்னவோ இதன் காரணம் 'மல்லிகை' என்ற ஈழத்தின் வரவாற்றிலே மறக்க முடியாத இத்தனை வருடமும் தனித்துவத்துடன் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியன் என்பதின் தாக்கமும் கூடுதலாக இருக்கிறதுபோல் படுகிறது.

'அனுபவ முத்திரை' தொகுதியில் இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் போல் என் வாழ்வில் கூட இடம் பெற்றிருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவங்களை எந்த ஒரு நிறுவனமாவது துணிந்து வெளியிட முன்வராது.

சாந்தனின் சிறுகதை மதிப்பீடு நன்றாக இருந்தது. அத்தியாவசியமானதும் கூட. மல்லிகை என்ற சஞ்சிகை மூலம்தான் இந்தச் சாந்தன் போன்ற அருமையான எழுத்தாளர்களை எல்லாம் நாம் அறியக்கூடியதாய் இருக்கிறது. மல்லிகை இருப்பதினால்தான் பல எழுத்தாளர்கள் தங்கள் தனித்துவம் கெடாமல் எழுத முடிகிறது என்பதையும் நாம் மறுக்க இயலாது.

உங்களது சிறுகதைகளுக்கு நல்ல மதிப்பீடுகள் இதுவரை எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? நல்ல மதிப்பீடுகள் உங்கள் சிறுகதைகள் பிரபல்யமடைந்து வரும் காலகட்டத்தில் அத்தியாவசியமாய் உள்ளது.

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலனின் 'எங்கள் கிராமத்துப் பட்டதாரி' மிகவும் நன்றாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமத்தினை வாசகர்கள் முன்றிறுத்தி பட்டதாரியின் வரவைக் காட்டும் நடை எளிமையாகவும் அருமையாகவும் இருந்தது.

இன்னும் ஓரிரு மாதங்களில் 150 வது இதழாக வெளிவர இருக்கும் மல்லிகையையும் அதன் சேவையையும் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு இடமின்றி பாராட்ட வேண்டியதொன்றாகும். ஈழத் தவர்க்கென்று சரியானதொரு இலக்கிய களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பின்னணியாக இருக்கும் உங்களது நேர்மையான துணிச்சலும் பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

'தீபம்' மாசிகையில் வல்லிக்கண்ணன் பாரதிக்குப்பின் தமிழ் உரை நடை எழுதும்போது ஈழத்து எழுத்துக்கள் பற்றி பல காரணங்களினால் எழுதமுடியாது போய்விட்டது. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய ஈழத்து விமர்சகர்கள் எவரும் இதுவரை முன்வரவில்லை. இதுபற்றி நீங்கள் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களை எழுதவையுங்கள்.

நான் தங்களோடு இப்போதுதான் முதன் முறையாகத் தொடர்பு கொள்கிறேன். எனக்கு ஏற்கனவே ஈழத்தின் இடது சாரி வட்டத்தில் ஓரிரு நண்பர்களின் தொடர்பு உண்டு.

'சமர்' ஆசிரியர் இனிய தோழர் டானியல் அன்ரனி அவர்களுடன் எமக்கு கடந்த பல மாதங்களாகத் தொடர்பு உண்டு. அவர் முதன் நான்கு சமர் இதழ்களையும் அனுப்பி வைத்திருந்தார். அவர், தான் ஏப்ரல் முதல் ஆகஸ்ட் வரையான 4 மல்லிகை இதழ்களையும் அனுப்பி வைத்திருந்தார்.

இதற்குமுன் ஓரிரு மல்லிகை இதழ்களை மட்டுமே வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தொடர்ந்து மல்லிகை வாசிக்க ஆவல். தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் முற்போக்கு கலை இலக்கிய இதழ்களிலும் பார்க்க மல்லிகை தரமாகவும், கனமான செய்திகளைக் கொண்டும் உள்ளது.

மல்லிகை பழைய இதழ்களைப் படிக்க ஆவல். தங்களால் இதில் எமக்கு எப்படி உதவ முடியுமோ அப்படி உதவுங்கள். செலவை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்பதைத் தெரிவித்தால் நான் செய்வேன்.

இங்கு பல நண்பர்கள் மல்லிகையில் ஈடுபாடு காட்டுகிறார்கள், அந்த வகையில் தரமாக மல்லிகை வட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்த ஆவலாக உள்ளோம். முதல் கட்டமாக மாதந்தோறும் பத்துப் படிசளைத் தங்களிடம் இருந்து பெறுவது என்று முடிவு செய்துள்ளோம்.

இங்கு வெளியான தங்கள் படைப்புகள் கைவசம் உள்ளன. ஈழத்தில் நூலுருப் பெற்றவை கிடைப்பின் நலம். பழைய மல்லிகை இதழ்களை முடிந்த அளவு அனுப்பிடுக.

கோயம்புத்தூர்,

கி. ஆரோக்கியசாமி

'இதயம் பேசுகிறது' வார இதழில் தங்களின் மனம் திறந்த உரையாடலைக் கண்ணுற்றேன். 'மல்லிகை' மாத இதழை அச்சடித்து ரோடு ரோடாகத் திரிந்து விற்றேன் என்ற தங்களின் சொற்கள் என் நெஞ்சை நெருடி விட்டது. அந்த உறுத்தலைத் தாளாது ஒரு சில வரிகளையாவது நேரடியாகத் தங்கட்கு எழுதி ஆறுதல் பெற விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் 'எம். ஏ.' பட்டம் பெற்றவனாகிய நான் அமரர் டாக்டர் மு. வரதராசனின் தமிழ் மாணவன். காமதேனு நூற்பாலை என்ற நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பங்குதாரன்.

இலங்கையில் இருந்து தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள் முப்பது பேர்களுக்கு எமது ஆலையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பணியினைச் செய்துள்ளேன், மேலும் சில நூறு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் விரிவான திட்டமுண்டு.

'இந்தியத் தமிழர்களுக்குத் தமிழ் மொழி பேசும் தமிழர்களாகிய எங்களைப்பற்றி அககறை இல்லை!' என்று தாங்கள் உரிவையுடன் கூறியதைக் கவலையுடன் ஏற்கிறேன்.

திண்டுக்கல்,

செ. நடராஜன்

தும்பை.

பால. ரகுவரன்

சோவியத் யூனியனில் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா

விக்ரம் பூர்விக் கா

தமிழ் மக்களின் வரலாறு, கலாசாரம், மொழி, இலக்கியம், நடை உடை பாவனைகள் முதலியவற்றில் சோவியத் நாட்டிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களின் அக்கறை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. தொன்மை வாய்ந்த இந்த மக்களின் கடந்த கால மற்றும் தற்கால வாழ்க்கைத் துறைகளை நன்றாக அறிந்து, அந்த உண்மைகளை சோவியத் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்ற ஆவலே இந்த உந்துதலுக்குக் காரணம்.

சோவியத் இந்தியனியல் தமிழ் ஆராய்ச்சி அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியதுதான். காலஞ்சென்ற மெர்வர்த், ஆதின் மற்றும் ஆந்திரவேவ் ஆகியோர் இதைத் துவக்கி வைத்தனர். அவர்களுடைய படைப்புக்கள் சோவியத் யூனியனிலும் வெளி நாடுகளிலும் பாராட்டப்படுகின்றன.

மு. வரதராசனார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், நா. வானமா மலை முதலிய தமிழறிஞர்கள் சோவியத் யூனியனில் தமிழ் ஆராய்ச்சியை நிறுவ உதவியுள்ளனர். சோவியத் — இந்தியியலாளர்களுடன் இவர்கள் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு, சோவியத் யூனியனில் முதலில் வெளிவந்த நூல்கள் பற்றி தங்களின் மேலான கருத்துக்களைக் கொடுத்து உதவினர்.

சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவையைச் சேர்ந்த விழையியல் கழகத்தின் பேராசிரியர் ஆந்திரவேவ், தமிழ் மொழியில் சிறப்பு அம்சங்கள் பற்றியும், மற்ற திராவிட மொழிகளுடன் அதன் தொடர்பு பற்றியும் ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பை வெளியிட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

மாஸ்கோ அரசப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் ஆசிரியராக உள்ள துப்பான்ஸ்கி இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்து, பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து வருகிறார்.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராயும் மகரென்கோவை வெளி நாட்டு அறிஞர்களும் அறிவார்கள். தமிழ் — ரஷ்ய உரையாடல் நூல் ஒன்றை இவர் தற்சமயம் எழுதி வருகிறார். ரஷ்ய மொழியில் இத்தகைய நூல் வருவது இதுவே முதல் முறையாகும். பேச்சுத் தமிழைக் கற்க விரும்பும் ரஷ்ய மாணவர்களுக்கும், தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அறிய விரும்பும் அனைவருக்கும், இந்த நூல் உதவியாக இருக்கும்.

1982ல் வரும் மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா. சோவியத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். இந்த விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட சோவியத் நாட்டில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பாரதியாரின் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் ஏற்கெனவே சோவியத் யூனியனில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

பழி

சாந்தன்

நேற்றுக் காலைமில் அலுவலகத்தில் தொடங்கிய அந்த மனநோவு. நாள் முழுவதையும் பாழடித்தது போதாதேன்று. இரவில் நுளம்புக் கடியால் அருண்டபோது கூட, நினைவு வந்து நித்திரையை லேறு வெகு நேரம் நாசமாக்கியது. பன்னிரண்டரையோ, ஒன்றோ மணியிலிருந்து வெகுநேரம் விழித்திருந்தான். இருளோடு சேர்ந்து — இருளால் இன்னும் கனங்கொண்டு அழுத்தியது நோவு. ஆனால், அதில் — அந்த வீணை விழிப்பில் கூட ஒரு பயன் விளைந்தது. இந்த யோசனை பளிச்சிட்டது அப்போதுதான்.

நினைக்கிற போதெல்லாம் கண்கள் கூடக் கலங்குகிறமாதிரி அவனுக்கு நேற்று மனம் வெருத்திருந்தது. யாராவது கேட்டால் கட்டாயம் சிரிப்பார்கள் — இதற்கா இப்படி என்று. ஆனால் விஸ்வத்தின் வேலை அந்த அளவுக்குப் பாதித்திருந்தது. விஸ், இப்படித் திட்டம் போட்டுத் தான் அவமானப்படுத்தியது

போல நடந்ததற்கு — தன் மனதை இப்படித் குத்திக் காயம் பண்ணியதற்கு — தான் என்ன செய்திருப்பேன் என்று தெரியத் தானில்லை. நினைத்தே நினைத்துப் பார்த்தான், இல்லைத்தான்.

ஏதோ வேலை விஷயமாய் மூர்த்தியுடனும் பாலாவுடனும் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, இவர்களிருந்த இடத்திற்கு வலு ஆர்ப்பாட்டமாய் வந்தான் விஸ்.

‘அண்ணே ஒருக்கா வாரீங்களா கன்னி லுக்கு’ என்று மூர்த்தியைக் கேட்டவன்.

‘.....பரா, வர்றியா? வாவேன்.....’ என்றான்.

உடனே ஒன்றும் புரியாமல், புரிந்ததும் ஏதோ தன்னுள் சுருண்டு போக, பேசாமல் டெடித்திருத்திரும்பினுள் இவன்.

இரண்டு நிமிடங்கள் கழிய, இந்த மூவருடனும், ஆனந்தனும் சோதியுமாய் கன்னிப் பக்கமாய்ப் போனதைக் கண்டபோது தான் அடி பலமாய் அவனுள் விழுந்தது. இந்த ஸெக்ஷனில் ஏழுபேர் தமிழர்கள். ஏழுபத்தேழாம் ஆண்டுக் கலவரத்துடன் இவர்கள் நெருக்கம் பழக்கமெல்லாம் அநேகமாக இந்த ஏழு பேருக்குள்ளேயே சுருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சிவநேசன், பெரியவர், பொஸ். அவரை யெல்லாம் கன்னி லுக்கு அழைக்க முடியாது.

அவர்கள் பார்வையால் மறைந்ததுங், முதல் தரம் அவதியும் அழகையுமாய் மனம் பொங்கியது.....

ஏனிப்படி என்று தான் தெரியவில்லை; விஸ் பயலுக்கு

அடிக்கடி மாறுகிற மூட்தான். என்னாலும் இவனால் இதை விழுங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.....

தன்னில் கூட ஆத்திரம் வந்தது — இந்தமாதிரிச் சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் கலங்கிப் போகலாமா என்று.

இன்று பிற்பகல், தேநீர் வேளைக்குக் கொஞ்சம் முன்னதாகவே, ஒவ்வொரு மேசையாகப் போனான்.....

‘ஒரு ரீ சாப்பிடலாம்..... வாறிங்களா?.....’

‘என்ன விசேஷம்?’ நட்பும் ஒப்புதலுமாய்த் திருப்பிக் கேட்க,

‘கன்ரீனிலை சொல்லுறனே’

நேற்றுக் காலை எல்லோரும் கூடிய போது, தன் பிரசன்ன மின்மையை இவர்கள் கூடக் கவனித்திருக்க மாட்டார்களா? ‘ஏன் கண்ணன் வரவில்லை?’ என்று கேட்டிருக்க மாட்டார்கள்? சில சமயம் முடிந்திராது தான்; மரியாதையிலலை.

விஸ்ஸிடமும் வலு சாதாரணமாய்ப் போய்க் கூப்பிட்டான். தன்னால் நன்றாக நடிக்க முடியும் போலும். விஸ்ஸின் முகத்தில் குற்ற உணர்ச்சியும் தயக்கமுந் தெரிந்தன என்றுதான் பட்டது. அவன் மறுதலிக்க இவன் இடம் வைக்கவில்லை.

‘எட, வாடாப்பா... அப் பிடியொண்டும் பெரிசா இல்லை’ கன்ரீனுக்குப் போகும் வழியில் மூர்த்திதான் கேட்டான்: ‘நேற்று விஸ், இண்டைக்குக் கண்ணன், நாளைக்கு யார்?’ ஆறு ரீக்கும் ஆறு வடைக்கும் ஓடர் கொடுத்துவிட்டு, மேசையைச் சுற்றியிருந்த நண்பர்களுடன் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டபோது, யாரோ திரும்பவும் கேட்டான்:

‘என்ன விசேஷம்? இப்ப சொல்லு.....’ என்று.

ஏதோ சொன்னான் — அந்த நேரம் மனதில் பட்டதை. ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள்; பாராட்டினார்கள். ஒன்றுங் கவனத்தில் விழவில்லை. கன்ரீன் பையன் கொண்டு வந்து வைத்த தட்டில், விஸ் எப்போதே வைப்பான் என்று பார்த்திருந்தான்.

விஸ் இரண்டாவது தடவை வடையைக் கடித்து விட்டு, தேநீரை ஒரு மிடது உறிஞ்சிய போது கண்ணன் வலு சாதாரணமாக — மெல்லிய சிரிப்புடன் கேட்டான்: ‘விஸ் நேற்று நீ கூட எல்லாருக்கும் ரீ வாங்கிக் குடுத்தியாமே?’

‘கலாசாரப் புரட்சி’யின் போது சினூவில் கையாளப்பட்ட ‘அக்கு பங்ஸர்’ என்னும் சிகிச்சை முறையைக் கண்டித்து, ‘வேல்ஹிபோவோ’ என்ற ஷாங்காய் பத்திரிகையில் இரண்டு சீன மருத்துவப் பேராசிரியர்கள் அண்மையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளனர். ‘மந்திரசக்தி வாய்ந்தது’ என்று முன்பு கூறப்பட்ட அந்தச் சிகிச்சை முறை, பயனற்றது என்று இப்போது அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

‘கலாசாரப் புரட்சி’யின் போது ஏற்பட்ட இரத்தக் களரிகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் சொந்த முறையில் தாங்கள் பொறுப்பல்ல என்று பீகிங் தலைவர்கள் இப்போது கூற விரும்புகின்றனர். அந்தக் கால நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமான உண்மைகளில் ஒரு பகுதி இப்போது சீன ஏடுகளில் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. மேற்கண்ட மருத்துவப் பேராசிரியர்களின் அறிக்கைக்கு முக்கிய காரணம் அரகியலே ஓழிய, மருத்துவம் அல்ல என்பது தெளிவு.

சோவியத் கலாசாரங்களின் வளர்ச்சி

கிட்டத்தட்ட அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், முன்னாள் ரஷ்யப் பேரரசின் கீழ் உள்ள சகல தேசிய இனங்களும் உயர் கலாசார நிலையை விரைவிலேயே அடையும் என்ற கற்பனையுடன் ஒரு துணிகரமான, நப்ப முடியாத செயலாகத்தான் இருந்தது. இன்று அதுவே ஒரு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாக இருக்கிறது.

1917 சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் ரஷ்யாவிலும் கூட, உதாரணமாக கோரியாக் மற்றும் யுகாரிர் மக்களைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் மிகச் சிலரே இருந்தனர். யுகாரிர் மக்கள் மற்றும் கோரியாக் மக்கள் இதர தேசிய, தேசிய இன மக்களைப் போலவே அவர்களுக்குச் சொந்தமான எழுத்து வடிவ மொழியையோ அல்லது தொழில் முறைக் கலையையோ கொண்டிருக்கவில்லை. மேலும் அவர்கள் படிப்படியாக அழிந்துகொண்டிருந்தனர்.

பலருக்கும் தெரியாத தேசிய இன மக்கள்

இன்றைக்கு யுகாரிர்களுக்குச் சொந்தமான இலக்கியம் இருக்கிறது. இந்த சிறு தேசிய இன மக்கள் அனைத்துக் கலாசாரப் பொக்கிஷங்களையும் அனுபவிக்கும் உரிமையையும் அவர்களுடைய சொந்தக் கலையை வளர்க்கும் சாத்தியக்கூறுகளையும் பெற்றுள்ளனர்.

ஒரே சமயத்தில் நாகரிகத்திலிருந்தே தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்த கோரியாக்குகள், சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் தமது தேசிய கிராமியக் கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்னேறி அவர்களுடைய ஈடு இணையற்ற நுணுக்கமான கலைக்காக இப்போது ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் அமெரிக்காவில் புகழ்பெற்றுள்ளனர்.

சோவியத் யூனியனிலும் பல வெளிநாடுகளிலும் பயணம் செய்த கோரியாக் ‘மெங்கோ’ இசை குழுவினர் மாஸ்கோ ஒலிம்பிக்ஸின் போது பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். அனைவரையும் மயக்கும் சிறந்த தாளையத்துடன் கூடிய பாட்டுக்களும், நடனங்களும், எதற்கும் அசையாத ஸ்வீடன் நாட்டுக்காரர்கள், கலகலப்பற்ற பிரிட்டிஷ்காரர்கள், உணர்ச்சி வசப்படும் ஆப்பிரிக்கர்கள், ஆசியர்கள் அனைவரையுமே வெகுவாகக் கவர்ந்து விட்டது.

டஜன்கனக்கான சிறு தேசிய இன மக்கள், மலைகள் நிறைந்த தாகெஸ்தானில் வசிக்கின்றனர். சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர்

அவர்களும், யுகாசிகள் மற்றும் கோரியாக்குகளைப் போன்று சொந்தமான எழுத்து வடிவ மொழியையோ அல்லது தொழில் ரீதியான கலையையோ கொண்டிருக்கவில்லை. இன்றைக்கு தாகெஷ் தான் இசையமைப்பாளர்களின் படைப்புக்கள், சோவியத் யூனியனில் மட்டுமல்லாது அதன் எல்லைகளுக்கப்பாலும் பிரபலமாகி உள்ளது.

தாகெஸ்தானின் அவார் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த ரகூல் கம்சதோல், பிரபலமான சோவியத் கவிஞர்களில் ஒருவர். முதலில் ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட அவரது கவிதைகள், இப்போது கிட்டத்தட்ட சோவியத் மக்களின் எல்லா மொழிகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல வெளிநாடுகளிலும் கூட அவருடைய கவிதைகள் பிரபலமானவை.

கலாசார வளர்ச்சியில் முன்பு பல்வேறு நிலைகளிலிருந்து நூற்றுக்கும் அதிகமான பெரிய, சிறிய தேசிய இனங்கள், சோவியத் சோஷலிச கலாசாரத்தை உருவாக்குவதில் இப்போது ஒத்துழைக்கின்றனர். சோவியத் யூனியனின் பல தேசிய இன இலக்கியங்கள், 78 மொழிகளில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. சோவியத் மக்களின் 47 மொழிகளில் கிட்டத்தட்ட நாடகப் படைப்புக்கள் வெளியாகியுள்ளன. சோவியத் மக்களின் கிட்டத்தட்ட 80 மொழிகளில் ரேடியோ, டிவி நிகழ்ச்சிகளும் இசை தட்டுக்களும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

சோவியத் யூனியன் மக்களின் கலாசார வளர்ச்சியில் ரஷ்ய மக்களும், அவர்களுடைய மொழியும், கலையும் மிகவும் பயனுள்ள பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன.

தேசிய கலாசாரங்களை நெருக்கமாகக் கொண்டுவருவது, சோஷலிசக் கலையின் மற்றொரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

வாழ்த்துகின்றோம்

சமீபத்தில் திருமணம் செய்து கொண்ட எழுத்தாளர்களான காவலூர் ஜெகநாதன், அந்தனி ஜீவா, தம்பிஐயா தேவதாஸ் ஆகிய மணமக்களுக்கு ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் சார்பில் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெரும கிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

ஸ்பானியக் கவி பற்றி ருஷ்யக் கவிஞர்

“காவல் நகரோன்”

‘அந்தோனியோ எஸ்கம்போரியோவின் படுகொலை’ என்ற பாடலில் சிவப்பு நிறம் முதன்மை பெறுகிறது. ‘நான்கு மஞ்சள் நாட்டுப் பாடல்கள்’ எங்கும் கரும் பொன் நிறம் நிறைந்துள்ளது. ஆனால் லோ(ர்)க்காவின் மிகப் பயங்கரமானதும் சக்தி வாய்ந்ததுமான நிறமான கறுப்பு ஸ்பானிய நகர் காவற் படையின் நாட்டுப் பாடலில் காணப்படுகிறது.

‘குதிரைகள் கரியன;
குதிரை லாடன்கள் கரியன;
இருண்ட அங்கியில் மிளிர்கின்றன
மைக்கறையும் மெழுகும்’

‘கருமை, இருமை’ என்று இடைவிடாது இசைக்கின்றது அப் பாடல். ‘கருமை’ இந்த (இராணுவ) நகர் காவலருக்கும் எம் கண்களுக்குமிடையே ஒரு கருந்திரையிடப்படுகிறது. நிறம் ஒரு குறியீடாகிறது.

‘ஆனால் அந்த ராணுவ நகர்காவற்படை
அக்கினி அள்ளி வீசி வருகின்றது
அதனால் இளைய, நிர்வாணமான கற்பனை
பொசுங்கிவிடுகிறது.
கம்போரியோவின் ரோசா
தன் கதவோரம் அழுதுகொண்டு அமர்ந்திருக்கிறாள்;
அவளது இரு தனங்களும் வெட்டுண்டு
தட்டொன்றில் கிடக்கின்றன.
மற்ற மங்கையர் ஓடுகின்றனர்,
பின்னே காற்றிலூடாக
அவர்தம் கூந்தற் பின்னல்கள்
அவர்களைத் துரத்துகின்றன.
கரியதுகள் சிதற
ரோஜா மலர்கள் காற்றில் பறக்கின்றன’

கவிதை என்பது, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு அற்புதம் உணர்ச்சி விளைக்கும் அற்புதம்; ஒலி உண்டாக்கும் அற்புதம். எது இன்றிக் கலை என்பதனைக் கற்பனை செய்ய முடியாதோ அந்த ‘ஏதோ ஒன்றின் அற்புதம்’ இந்த உட்செவி இல்லாதவர்கள் லோ(ர்)க்காவை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஓ இலக்கியத் தின் விளிம்பில் தொங்கிக் கொண்டு நிற்கும் அந்த நபஞ்சகர்களுடைய உற்சாகமற்ற செவிகளை.... கவிதைக்கு ஓர் ஒளி பெருக்கிக் கண்ணாடியின் தன்மையுண்டு: அது கேட்போனின் உணர்ச்சி

களைப் பெருப்பித்துக் காட்டும்; பெருப்பித்துக் காட்ட ஒன்றும் இல்லை என்றால். கவிதை சக்தியற்றதே!

இந்த அடிகளின் மந்திர சக்தியை எப்படி வசனநடையில் விளக்க முடியும்?

‘சீமாட்டிகள் உணரட்டும்
நான் இறந்துவிட்டேன் என்று, அம்மா
தெற்கிலிருந்து வடக்குக்கு
நீலத் தந்திகள் பறக்கட்டும்’

நான் லோ (ர்)க்காவுக்காக ஏங்குகிறேன். சிறிது கசந்த நாரத்தையின் மணங்கமழும் அவரது இசைக்காக ஏங்குகிறேன். லோ (ர்)க்காவுடன் நிகழ்ந்த மற்றொரு சந்திப்பைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். சிக்காகோ நகரில் பதினைந்து லட்சம் போலந்து மக்கள் வசிக்கிறார்கள்.

அங்கு எனது ‘விலக மரம்’ என்ற கவிதையை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அது தன் தாயகம் விட்டு நெடும் பயணம் புறப்படும் ஒரு காதல் நெஞ்சங் கலங்கிய விலகமரத்தைப் பற்றிய கவிதை.

அறையில் ‘டெலிவிஷன்’ செற் தந்த நிலாவொளி தவழ்ந்தது. ஒலி நிறுத்தப்பட்டது. வினக்கின் ஒளிக்குப் பதிலாக விலக் பதிந்த ‘ஸ்கிரீனு’ம் அதன் மௌனமாக மிதக்கும் நிழல்களுமே இருந்தன.

அதன் ஒளி ஒரு சாய்மனைக் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டிருந்த பெண் உருவை விளக்கம் செய்தது. அவள் ஒரு போலந்து நங்கை. அவள் கால்களை மடித்து அமர்ந்திருந்தாள். அவளது உறவினர் போருக்கு முன் ஆஜென்ரீனாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றுவிட்டனர். அவள் கலக்கமடைந்து, செய்வதறியாது திகைத்திருக்கிறாள். பின்புறமிருந்து ஒரு விலக் ஒளிவளையம் தலையினை அலங்கரிக்கும் கூந்தலுடனும், சாம்பல் நிறமான பனிப்புக்கார் படர்ந்த கண்களுடனும் இருக்கும் அவளே ஒரு விலக் போலக் காட்சியளிக்கிறாள் — தன் நினைவிழந்து, பளபளக்கிறாள்.

என்னையறியாமலே நான் அவளைப் பற்றி, அவளுடைய விதியைப் பற்றி, பாடத் தொடங்கிவிட்டேன்.

அவள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறாள்? அவள் ஆத்மாவுக்குள் என்ன நிகழ்கின்றது? அந்த வெறுமை மிக்க, அந்நிய உலகத்திலே அவள் எந்த ஒரு துரும்பைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்?

நான் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலாக அவள் தலையை மட்டும் அசைத்துவிட்டு எதையோ வாசிக்கத் தொடங்கினாள்: வாசிக்கவில்லை; ஏதோ கவிதை ஒன்றைப் பாடலானாள். அவள் தன்னிலை மாறுகின்றாள். பரவசப்பட்ட அவளது குரல் கண்ணாடி போலத் தெளிவாகிறது. அதனூடாக அவள் உள்ளத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. அதில் மகிழ்ச்சி மிளிர்கிறது; விடிவு விளங்குகிறது.

அவளை அதிசயத்துடன் நோக்கினேன். ‘அது லோ (ர்)க்காவின் கவிதை’ என்றான். அவளுடைய அமெரிக்க உச்சரிப்பில் அது ‘லா (ர்)க்கா’ எனக் கேட்டது.

விளங்கிக் கொள்ளாமல், ‘லார்க்கவே (வானம்பாடியா)?’ என்று கேட்டேன்.

அவள் சிரித்தபடியே கூறினால் ‘ஆம், ஆம்! ஒரு ‘லா (ர்)க்’ தான். அவர் மட்டும் தான் என் ஒரே இன்பம். அவர் இல்லா விட்டால் நான் என்ன செய்வேனோ தெரியாது..... லா (ர்)க்..... லோ (ர்)க்கா.....’அவரை 1936, ஆகஸ்ட் 18 ந் திகதி கொலை செய்து விட்டார்கள்.

லோ (ர்)க்கா எமக்குத் தரும் பாடம் அவரது இசைக் கவிதைகளிலோ வாழ்விலோ மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை. அவரது துன்பகரமான விதியும் எமக்கு ஒரு பாடம்தான். கலைக் கொலை தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஸ்பெயினில் மட்டும் தானா? நான் இக்குறிப்புகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் சிறை அதிகாரிகள் சிக்குவிரோலை அவரது தினசரி உடற்பயிற்சிக்காக வெளியே கொண்டு வருகிறார்கள்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்கள் லோ (ர்)க்காவைக் கொன்றார்கள்.

நைலோன் கனவுகள்

வயதோ முப்பது:
எட்டு முறை.....
ஜீ. சி. ஈ. எடுத்து—
ஒவ்வொன்றாகப் பாசாகி,
எட்டுப் பாடங்கள்.....
சேர்ந்து விட்டன.
முதல்முறை எடுக்கும்போது
ஜி. சி. ஈ. யோடு,
‘வெள்ளை கொலர்’ வேலை.....
எடுக்கலாம். என்றார்கள்.

இப்போது.....
பி. ஏ. வேண்டுமாம்.
அதற்கு..... எனக்கு... ..
இருபத்தைந்து.....
வருடங்களாவது வேண்டும்.
வயது.....
ஐம்பத்தைந்தாகிவிடுமே!
ஐயோ.....
அந்த அரசாங்க வேலை.....
?..... ?..... ?.....

அன்பு ஜவஹர்ஷா

பாரதி நூற்றாண்டு விழாவை நோக்கி.....

நூற்றாண்டு விழா 1982
தயாராகுங்கள்,

எதிர்பாராமல் சந்தித்தோம்

சாந்தன்

மழை வெளித்த அந்த நவம்பரின் கடைசி ஞாயிறு முற்பகலில், யாழ். பொதுசன நூல்நிலைய முகப்பில் செம்பியன், சுதந்திர ராஜா. அருளானந்தம் ஆகிய நண்பர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தமை மகிழ்ச்சி தந்தது. அந்த வேளைக்கு அர்த்தம் சேர்க்க இன்னொன்றும் நிகழ்ந்தது.

வி. கோபாலகிருஷ்ணன் — தரம் வாய்ந்த தமிழ் நடிகர்களிலொருவர், நாடகக்கலை பற்றியும் அரங்கியல் பற்றியும் ஆர்வமும் அறிவும் கொண்ட கலைஞர் — அப்போது நூலகத்தினுள்ளிருப்பதாக யாரோ சொன்னார்கள். ஆனால், ஒரு திரைப்பட நடிகர் உள்ளே இருப்பதற்கான அசுமாதம் எதுவும் வெளியிற் தெரியவில்லை. ஒரு ரஸிகரைக் கூடக் காணோம். இதுகூட அவரது மேய்ப்பான தரத்திற்கு ஒரு சான்று போல் நாமுணர்ந்தோம்.

மேலேறி, 'ரெஃபரன்ஸ்' பகுதியில் நுழைந்ததுமே, அமைதியாகப் புத்தகங்களில் மூழ்கியிருந்த அந்த மனிதர் கண்களிற்பட்டார். இலங்கை — இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பான இன்னொரு திரைப்படத்திற்காகத் தகவல்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்தவர், தன்னுடன் உரையாட விரும்புகிற எங்கள் எண்ணத்தை அறிந்ததும், அன்பும் மகிழ்வும் உற்சாகமுமாய் — அதே நேரத்தில் அடக்கத்தோடு — தான் படித்துக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்த நூலை முடிவைத்துவிட்டு எழுந்து வந்தவிதம் என்னைத் தொட்டது.

திரைகளிற் பார்த்த முகந்தானெனினும் நேரில் பொலித்த அறிவுக்களை, உயரம் கொஞ்சம் குறைவான கட்டுமஸ்தான உருவம்; தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மிகச் சரளமாக இந்த எம். ஏ. பட்டதாரி உரையாடினார். கேட்போர் கூடத்தின் ஒரு மேசையைச் சுற்றி உட்கார்ந்த எங்கள் சம்பாஷணையின் சாரம் பின் வருமாறு அமைந்தது:

சுத: தமிழ்த் திரைப்படங்களில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லையே இது ஏன்?

கோ: இதை நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். எல்லா மட்டங்களிலும் முன்னேறித்தான் இருக்கின்றன — பிற மொழிப் படங்களுடனான ஒப்பீட்டு நோக்கில் இந்த முன்னேற்றம் போதாமல் இருக்கலாம். என்றாலும், அவள் ஒரு தொடர்கதை, அரங்கேற்றம், உதிரிப் பூக்கள், பூட்டாத பூட்டுக்கள் எல்லாம் நம்பிக்கை தருகின்ற படைப்புக்களே.

சுத: இருந்தாலும் பிறமொழிகளிற் போன்று கலைப் படங்கள் தமிழில் உருவாகாமலுக்குக் காரணமென்ன?

கோ: அப்படி ஒரு சிருஷ்டியைச் செய்ய இங்கு ஆளில்லை, அல்லது உள்ளவர்கள் அப்படியொன்றை ஆக்க நிலைக்கவில்லை — இதுதான் காரணமென்று நான் கருதுகிறேன். அந்த மாகாண ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் விட்டுக் கொடுத்து வெற்றிகாணவே முயல்வதால் கலையை வர்த்தகம் தோற்கடிக்கின்றது.

செம்: இதனை மீறி ஒரு கலைப்படைப்பு எவ்வாறு சாத்தியமாகும்!

கோ: தனக்கு எது திருப்தி கொடுக்கிறதோ அதை — மற்றவர்களுக்குப் பிடித்தாலும் சரி, பிடிக்காவிட்டாலும் சரி, இப்படித்தான் எடுப்பேன், ஒரு இலக்கியம் மாதிரி, ஒரு ஓவியம் மாதிரி, என்கிற திடத்துடன் ஒரு கலைஞன் செயற்படும்போது தான் இது சாத்தியமாக முடியும். எந்த விதத்திலும் விட்டுக் கொடுத்தல் கூடாது.

செம்: நாடகம் பற்றியும் அரங்கம் பற்றியும் தங்களுக்குள்ள அறிவை அதிகம் பாவிப்பதாகத் தெரியவில்லையே?

கோ: யார் சொன்னது? அதைத்தானே செய்து கொண்டிருக்கிறேன். 'கிழக்கும் மேற்கும்', 'ராஜயோகம்' ஆகிய நாடகங்களைக் குறிப்பாகச் சொல்லலாம். இவை, தத்தமது காலத் தமிழ் நாடகங்களை விட ஒவ்வொருபடி முன்னேறாதன நின்றன. 65ல் 'மெட்ராஸ் ப்ளேயர்ஸ்' குழுவை — கிரிஷ்கர் ஓட்ட முதலில் நடிக் ஆரம்பித்தது இக்குழுவில்தான் — ஆரம்பித்து தரமான ஆங்கில நாடகங்களை மேடையேற்றும் எங்கள் முயற்சி இன்றுவரை தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. 'பன்னிரண்டாம் இரவிலிருந்து' இதை மேடையேற்ற ஒருதடவை இலங்கைக்குக் கூட வந்தோம். 'க்ரப்ஸ் லாஸ்ட் டே' வரை நடத்திருக்கிறோம். இம் முயற்சிகளில்தான் உள்ளார்ந்த ஒரு மனநிறைவை அடைய முடிகிறது.

அரு: உங்களுக்குப் பிடித்த நாடகமெது?

கோ: செக் நாட்டு நாடகாசிரியர் ஒருவர், பெயர் நினைவுக்கு வரவில்லை, எழுதிய 'த பு அ மேடர்' தான் என் வாழ்விற் பார்த்த சிறந்த நாடகம்.

செம்: மேல் நாடுகளிற் பெற்ற அநுபவங்கள், பயிற்சிகளில் எதை அறிந்தீர்கள்?

கோ: தொழில் நுணுக்கங்களில் முன்னேறியிருந்தாலும், மனித உணர்ச்சிகள் எங்கும் ஒன்றேதான்.

செம்: நாடகம் வாழ்விலிருந்து மாறுபட்டதென்று கருதுகிறீர்களா? வேஷங்கள் அணிகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு முக்கியம்?

கோ: மாறுபட்டதுதான். வேஷங்களும் அணிகளும் அவசியந்தான். நடிப்பென்பதே, உணரப்படவியலாத நிஜமின்மை தானே.....

நாள்: 'பரீக்ஷா', 'விதி' இவற்றைப்பற்றி?

கோ: புதிதாக ஏதோ செய்ய நினைக்கிறார்கள். நல்ல பரிசோதனைகள். 'ஞாநியின்', மூட்டையில், இதுவரை தமிழ் மேடையில் உபயோகப்படுத்தாத சில வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தினார்கள். தெரு நாடகங்கள் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது.

அரு: ஜெயகாந்தனின் படங்கள் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

கோ: ஜெயகாந்தனும் நானும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ஆனால் நாங்கள் சந்திக்கும் போது படங்களைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை.....

நான்: தமிழ்த் திரைக்கு ஜெயகாந்தனின் பங்களிப்பு எப்படி?

கோ: பங்களிப்பு என்றில்லை.

நான்: இலக்கியங்களோடு பரிச்சயம் எம்மட்டில்?

கோ: பட்டப்படிப்புக்கு ஆங்கில இலக்கியத்தைத்தான் பாடமாகக் கொண்டேன். ஆனால், சமகால இலக்கியப் பரிச்சயம் என்று அதிகம் கிடையாது. சமீபத்தில் குழுதத்தில் உங்கள் எழுத்தாளர் டொமினிக் லீவாவின் 'அநுபவ முத்திரைகள்' படித்தேன்: நன்றியுருத்தது. மற்றும்படி, 'சல்பு'வின் ஒழுங்கான வாசகன். அநிலங்கூட, சமீபத்தில் ஒரு சிங்களச் சிறுகதையை ஜெயகாந்தன் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருந்தார். அதுவும் எனக்கு நன்றாகப் பிடித்தது.

நான்: சிங்களத் திரைப்படங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

கோ: அபிப்பிராயம் சொல்கிற அளவுக்கு அறிவு போதாது. 'சுருங்கிலே' போன்ற காமினி பொன்சேக்காவின் படங்கள் இரண்டு மூன்று, 'வெலிக்கத்தற' ஆகியவை பார்த்திருக்கிறேன். காமினியை மிக உயர்வாக மதிக்கிறேன். சர்வதேச ரீதியில் ஒரு சிறந்த நடிகர்.

அரு: இலங்கைத் தமிழ் நாடகங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

கோ: இதுவரையில் சந்தர்ப்பங் கிட்டவில்லை. அடுத்த தடவைகளில் வரும்போது பார்க்க முடியுமென நம்புகிறேன்.

செம்: நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே திரையுலகிற்கு வந்தவராயிற்றே நீங்கள்.....

கோ: ஆமாம், சின்னப் பையனாயிருந்த போது மகாத்மா உதங்கர், மிஸ்மாலினி ஆகிய படங்களில் நடிக்கத் தொடங்கி, இதுவரை 170 படங்களில் நடித்திருக்கிறேன்.

அரு: இவற்றில் உங்களுக்குத் திருப்தி தந்த படங்கள் எவை?

கோ: நெஞ்சிருக்கும்வரை, நீர்க்குமிழி, நூற்றுக்கு நூறு, நல்ல நேரம் இவற்றைச் சொல்லலாம்.

சுத: திருப்திராத படங்களில் ஏன் நடிக்கிறீர்கள்?

கோ: என்ன செய்வது? என் தொழில் நடிப்பு: எல்லா நாளுந்தான் சாப்பிடுகிறோம். ஆனால் நல்ல சாப்பாடு இருந்திருந்த விட்டுத்தான் கிடைக்கிறது. இதைப்போல, திருப்தியளிக்கிற படங்களும் இடைக்கிடைதான் வருகின்றன.

செம்: தமிழ்நாட்டு நாடகங்களில் சபாக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாகக் கூறப்படுவது பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

கோ: அப்படியில்லை; அது சரியல்ல.

சுத: தமிழ்த் திரைப்படங்களை விதியோகஸ்தர்களின் செல்வாகுப் பாதிப்பதாகக் கூறப்படுவது சரியா? க்

கோ: சிறிய தயாரிப்பாளர்களில் விதியோகஸ்தர்களின் செல்வாக்கிருப்பது சாத்தியந்தான், ஆனால், பெரிய தயாரிப்பாளர்களை ஒன்றுக்குச் செய்ய முடியாது.

செம்: இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நாடகங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

கோ: நல்ல 'பரீட்சார்த்த முயற்சிகள்'.

பரஸ்பரம் சில நிறு கருத்து முரண்பாடுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்ததுங்கூட, அந்த இரண்டு மணி நேரமும், அறிவும் இங்கிதமும் கொண்ட ஒரு கலைஞருடன் பரிச்சயங் கொள்ளவைத்த ஒரு நல்ல அநுபவமாய் அமைந்தது. விடைபெற்ற போதில், நாடகத்துறையுடன் மேலும் ஈடுபாடு கொண்ட நண்பர்களுடன் விரிவான தொகு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்ய இயலாது போயிற்றே என்ற கவலை எங்களுக்குமும்; அன்று மேடையேறு இருந்த 'சங்கார'த்தைப் பார்க்க முடியாமல் போகிறதே என்ற ஆதங்கம் அவருக்கும் ஏற்படவே செய்தன. திரு. கோபி அன்று மாடையே கொழும்பு திரும்ப வேண்டியிருந்தது.

ஒரு கடிதம்

சென்ற இதழில் திரு. தாசியவரின் அட்டையை வெளியிட்டதற்காக எனது மகிழ்ச்சியை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மல்லிகை வெறும் இலக்கியகாரர்களுக்குத்தான் என்ற மனப்பான்மை என்னை உட்படப் பலருக்கு இருந்தது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது எழுத்தாளர்களுக்கு மாத்திரமல்ல சமுதாய வதியும் சகல கலைஞர்களுக்காகவும் குரல் கொடுத்து வருவதும் மாத்திரமல்ல, அவர்களைக் கௌரவித்து மதிப்பளித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. நாடகக் கலைஞர்களும் தனித்து ஒதுங்காமல் சகல கலைஞர்களுடனும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதின் மூலம்தான் தகுந்த பாராட்டைப் பெறுவார்கள் என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கோப்பாய்;

அ; ஸ்ரீதரன்

ஒடியும்



உச்சாரக்
கிளைகள்

செங்கை ஆழியான்

நீண்ட நாட்களுக்குப்பிறகு மயிலரப்பா வந்திருந்தார். ஏதாவது ஒரு கலியாண சாதகக் குறிப்புடன் தான் வந்திருப்பார். இம்முறையாவது அக்காவிற்குக் கலியாணம் நிச்சயமாகிவிட வேண்டும். அக்கா எவ்வளவு காலமாகக் காத்திருக்கிறாள்?

அக்காவுக்கு முப்பத்தாறு வயதாகிறது. அக்காவிற்குப் பின்னர் பிறந்த மூன்று குமர்கள் வீட்டிற்குள் அடங்கிக்கிடக்கிறோம்.

தலைவாசலில் அமர்ந்திருந்து மயிலரப்பாவும் ஐயாவும் பேசிக் கொள்வது கேட்கிறது.

‘இதோ பார் முத்தையா, உன் பிள்ளைகளுக்குக் காலாகாலத்தில் ஒவ்வொரு கலியாணத்தைக் கட்டி வைத்துவிடலாம் என்று நானும் எவ்வளவோ

முயற்சிக்கிறேன். நீ என்னடா வென்றால் கொண்டுவாற ஒவ்வொரு சம்பந்தத்திற்கும் நொட்டை சொல்லித் தள்ளி விடுகிறாய்..... உன் வீட்டில் நாலு குமருகள் இருக்கிறதை மறந்திட்டாய்.....’ என்று மயிலரப்பா அலுத்துக் கொள்வது கேட்கிறது.

ஐயாவின் அட்டகாசமான ஆணவச்சிரிப்பு ஒலிக்கிறது.

‘மயிலர், நானென்ன என் பிள்ளைகளுக்குக் கலியாணம் வேண்டாம் என்கிறேனே? ஒரு சம்பந்தமும் சரியாப் பொருத்தமாக வருகுதில்லையே? உடையார் கனகவேலர் பரம்பரை நாங்கள் உனக்குத் தெரியாத தல்ல. அப்ப அதற்குத் தகுதியாக வரவேண்டாமா? சாதி, சமயம், அந்தஸ்து இல்லாமல் பார்க்காமல் என் பிள்ளைகளைத் தள்ளிவிட முடியுமே? எங்களை எங்கட ஆக்கள் சபை சந்தியில் அடுக்க மாட்டினம்.....’

ஐயாவின் பேச்சு வழமை போல சாதித்தடிப்பில் வந்து நின்றது.

‘கோண்டாவில் கந்தசாமி யின் மகளைச் சாதி சரியில்லை என்றே வேண்டாம் என்றாய்?’

‘சாதி சனம் சரி... ஆனால் அதில் பார் மயிலர்..... அந்த மாப்பிள்ளையின் சிறியதாய்க்காரி கலியாணம் செய்த பகுதி நாங்கள் சபை சந்தியில் அடுக்காத இடம். அதைச் செய்ய முடியுமே?’

‘காங்கேசன்துறை இராசையாவின் மகன்..... குறைந்த ஆட்களே?.....’

‘மயிலர், நீ கொண்டு வந்த சம்பந்தத்தில் விரல் மடித்துக் குற்றம் சொல்ல முடியாத பகுதி அது ஒன்றுதான். ஆனால்.....’

அவர்கள் கேட்ட சீதனத்தை ஐயாவால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஐயாவிடம் கொடுப்பதற்கு ஈங்களைத் தவிர வேறென்னும் இல்லை. அவரிடம் இருப்பன பழம் பெருமைகள் தாம். பெருங்காயம் இல்லாத டப்பா அவர்.

‘முத்தையா, உன் நன்மைக்குத்தான் சொல்லுறேன். பழம் பெருமைகளை விட்டிடு. விரலுக்குத் தக்கதுதான் வீக்கம். வருகிற மாப்பிள்ளைப் பொடியன் ஒழுங்கானவனா என்றுதான் இந்தக் காலத்தில் பார்க்க வேண்டும். அதைவிட்டிட்டு குடுப்பதில் எல்லாரும் ஒழுங்கானவர்களா என்று பார்க்கக்கூடாது. பெரிய உத்தியோகம், அந்தஸ்து என்றெல்லாம் பார்க்கிறதாகவிருந்தால் எங்குமிடமும் லட்சக்கணக்கில் இருக்க வேண்டும்.....’

‘மயிலர், இந்தக்கதையை விடும். நல்ல உத்தியோகமா, நல்ல சாதி சனத்தில் ஒரு மாப்பிள்ளை - இருந்தால் கொண்டு வா..... முத்தவள் கரீரத்திற்குச் செய்வோம். இல்லாட்டில் அதுகள் என்னோடு இருந்திட்டுப் போகட்டும்’ என்றார் ஐயா.

என் நெஞ்சில் ஏதோ ஒன்று பலமாக அடைத்தது போல உணர்வு.

‘முத்தையா உனக்கு உலகம் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியும் சீதனமும் என்ற இரண்டு அரக்கர்கள் இருக்குமட்டும். எங்கள் குமருகள் தென்னம் வேலிக்குப் பின்னால் அடங்கிப் பெருமச்செறிய வேண்டியதுதான். ஆனால் இது வெகு காலம் நிலைக்க முடியாது முத்தையா.....’

ஐயா மீண்டும் அட்டகாசமாகச் சிரிக்கிறார்.

‘கேட்டியே அக்கர், ஐயாவின் கதையை? உந்தாள் இப்படியே பழம் பெருமை பேசிப் பேசி. ம..... என்ன வாழ்க்கை என்று இருக்கிறது?’

நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். சாந்தா நின்றிருந்தாள். அவளும் எல்லாவற்றையும் கேட்டிருக்கிறாள்.

‘ஐயாவிற்குச் சாதித்தடிப்பும் அந்தஸ்துத் தடிப்பும் இருக்குமட்டும் எங்களுக்கு வாழவில்லை அக்கா. இவருடைய கர்வம்... அகங்காரம் எல்லாம் ஒருநாளாக் குத் தவிடு பொடியாகத்தான் போகுது. அப்பதான் புரிந்து கொள்வார்’ என்று சாந்தா பொரிந்து தள்ளினாள்.

‘சுதிரவேலுவிற்குத் தம்ளரில் தேநீர் கொடுத்தால்கூட அவரால் தாங்க முடியாது. போத்தலில் கொடுக்கச் சொல்வார்’

‘ஓமக்கா..... ஐயாவைத் தட்டிக் கேட்க இங்க யாருமில்லை. அர்மா ஒரு ஊமை. அண்ணன் ஒரு மாடு. ஐயா கிழித்த கோட்டைத் தாண்டாது. அப்படி ஐயா வளர்த்து வைத்திருக்கிறார்’

சாந்தா உள்ளே போய்விட்டாள். இந்த வீட்டில் எல்லாரும் ஐயாவிற்குப் பயந்தான். பயமா, மரியாதையா புரியவில்லை. ஐயாவுக்கு எதிராக எதுவுமே எவராலும் செய்ய முடிவதில்லை.

நான் கூடத்தான். ஐயாவின் கோட்டை மீற மட்டும் எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் இன்று நான்.....? அப்படியே நிலை குலைந்து நான் இருந்து விட்டேன்.

என் இதயத்தில் ஒரு முலையில் சலனமிட்ட அந்த இனிய நினைவு.

‘என்னைப் புரிந்து கொள்ள வில்லையா, கமலம்?...’ என்று கண்கலங்கம் என்னிடம் கேட்டார். அவர் குரலில் இருந்த ஏக்கம். கண்களில் தெரிந்த காதல் நான் மென்னமாக நின்றிருந்தேன்.

‘சொல்லு கமலம் பிளீஸ்.’

‘உங்களைப் புரிந்து கொண்டதால்தான் ஒதுங்கிப் போகின்றேன். வாழ்க்கை நாங்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி அவ்வளவு இலகுவானதாக வில்லை. சமூகம் இருண்ட குகை மாதிரி. கையில் வெளிச்சத்தைக் கொண்டு சிறிது தூரம் நடக்கலாம். காற்றல்லாமல் வெளிச்சம் அணைஞ்சிடும். தட்டுத்தடுமாறி இன்னமும் கொஞ்சத் தூரம் நடக்கலாம். அப்புறம்...? சமூகத்துடன் இணைந்துதான் நாம் போகவேண்டும். எனக்கு எதிர் நீச்சல் போடச் சக்தியில்லை.....’

‘சமூகம் என்ன செய்யும், கமலம். நாங்க சரியாக நடந்தால். சமூகத்திற்குப் பயந்து வாழத் தரல் வேண்டுமா?....’

‘பயந்தல், மரியாதை செய்து வாழத்தான் வேண்டும்’

‘நீங்கள் கோழை கமலம்?’

‘நான் கோழைதான். என் தந்தையை, இவ்வளவு காலம் வளர்த்து ஆளாக்கிய தந்தையை என்னுடைய மீறமுடியாது. என் அக்கா, என் தங்கைமார் இவ்வளவு பேருக்கும் நான் வசை தேடித்தர முடியாது. என் ஒருத்திக்காக இவ்வளவு பேரின் வாழ்க்கையைச் சீரழிக்க என்னால் முடியாது. என்னை மட்டும்தான். என் ஒருத்தியின் வீட்டிற்கு ஒளி ஏற்றுவதற்காக என்னைச் சார்ந்த எல்லாரது வீடுகளில் இருளை நான் பரவவிட மாட்டேன்’

என் கண்கள் கலங்குகின்றன, அவர் போய்விட்டார்.

நான் எழுந்திருந்தேன். வெளியில் ஐயா கதிரவேலுவுடன் சத்தம் போடுவது கேட்கிறது.

‘டேய் கதிரவேலு உனக்கு நான் என்ன சொன்னேன்? மிளகாய்க் கன்றுகளுக்கு மருந்து அடித்தவுடன், கத்தரி போட நாற்று மேடை தயாரிக்கச் சொன்னேன். இவ்வளவு நேரமான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? ரூஸ்கல்.....’

கதிரவேலு பரிதாபமாகப் பதில் கூறினான்.

‘மிளகாய்க்கன்றுகள் சரிந்து கிடந்துது, ஐயா ... அவற்றிற்கு மண் அணைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்பவே நாற்று மேடை போடுறேன்’

‘உந்த விசர்ப் பேச்சுக்கள் வேண்டாம்..... நான் சொன்னதைத்தான் நீ செய்ய வேண்டும் தெரிந்ததே?.....’ என்று ஐயா உறுமினார்.

ஐயா வெளியில் செல்வது தெரிந்தது. நான் வெகு நேரம் அப்படியே அமர்ந்திருந்தேன்.

கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளியபடி பார்வதி நிற்பது தெரிந்தது. பார்வதி பக்கத்துவீட்டுப் பெண். அவளுக்கும் அக்கா சுகிர்த்தத்திற்கும் ஒரே வயது. ஆனால் பார்வதி அக்காவிற்கு இப்போது பதினான்கு வயதில் ஒரு குமர் வீட்டில் இருக்கிறது. ஆனால் என் அக்கா.....?

நான் எழுந்து கிணற்றடிக்குச் சென்றேன். எங்கள் சிறிய தோட்டம் எங்கள் வீட்டிற்குப் பின்புறம் இருந்தது.

அடுக்களைக்குள் இருந்து அம்மா குரல் தந்தாள்.

‘கமலம்..... இவள் சுகிர்தம் தோட்டத்திற்குப் போனாள்.....’

வெண்டிக்காய் இருக்குது பிடுங்கி வாறென்று... காணவில்லை... ஒருக்காப் பார்..... கெதியாகக் கொண்டுவரச் சொல்லு சொப்பர் சாப்பாட்டிற்கு வந்திடப் போறார்’

நான் தோட்டத்திற்கு நடந்தேன்.

அக்கா கதிரவேலுவுடன் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. கதிரவேலு மண் வெட்டியுடன் நின்றிருந்தான். அக்கா அவனிடம் ஏதோ சொல்வது தெரிந்தது. இருவரும் ஏதோ வாக்குவாதப் படுகிறார்கள். என்னவாக இருக்கும்?

‘அக்கா.....’ என்று நான் குரல் தந்தேன். வெண்டிப் பிஞ்சுகளுடன் அக்கா வந்தாள்.

‘அக்கா இதைன்ன?.....’

‘என்ன கமலம்?...’ அக்கா சாதாரணமாகக் கேட்டாள்.

‘இப்படி நீ கதிரவேலுவுடன் பேசுவதை ஐயா கண்டால்?...’ அக்கா பொங்கித் தள்ளினாள்.

‘ஐயா..... பெரிய ஐயா... ஊருலகத்தில் எல்லாம் கலியாணம் கார்த்திகை நடக்குது..... செல்லம்மாவின் பேத்திக்குப் பதினாறு வயதில் கலியாணம் நடந்திட்டுது. அவளைப்போல இரண்டு மடங்கு வயது உனக்கு? அப்ப எனக்கு?..... ஐயா எங்களைப் பெற்றுவிட்டதைத் தவிர வேறு என்னத்தைச் செய்தார். நாங்க என்ன பெரிசா மாப்பிள்ளை கேட்கிறோமா? தன்னுடைய விரலிற்குத்தக்கதாக ஒரு மாப்பிள்ளையைப் பார்த்துச் செய்துதர ஐயாவால் முடியவில்லை..... அந்தஸ்துப் பார்க்கிறார். ஐயாவை நான் பழி வாங்கப் போகிறேன்’

நான் துடித்துப்போய் அக்காவைப் பார்க்கிறேன் அவள்

கண்களில் இப்படி ஒரு வைராக்கியம் ஜொலித்ததை நான் என்றும் கண்டதில்லை.

‘எத்தனை கலியாணம் முற்றுகி வந்தது? தட்டிவிட்டார் அந்தஸ்துப்பார்த்து. அவரால் அவர் அந்தஸ்திற்கு இனி மாப்பிள்ளை தேட முடியாது கமலம்; அதற்கு ஒரு வழி இதுதான். அவர் குடும்பத்தில் ஒரு கறை வரவேண்டும். அவர் குடும்பத்தில் பிறர் கலியாணம் செய்யத் தயங்குகிற நிலை வரவேண்டும். அப்பதான் எங்கள் எல்லாருக்கும் கலியாணம் நடக்கும். மாப்பிள்ளையின் சிறிய தாய் ஓடியவள். அவை சபை சந்திக்கு ஒதுக்கிற பகுதி என்றெல்லாம் கூறி ஐயா வந்த சம்பந்தங்களை யெல்லாம் தட்டிவிட்டார் இவரையே சபை சந்திகளில் ஒதுக்குகிற அளவிற்கு நான் செய்யப் போகிறேன்.....’

‘அக்கா, உனக்கென்ன விசரா?.....’ என்று நான் துடித்துப்போய்க் கேட்கிறேன்.

அக்கா தொடர்ந்தாள். ‘உயர் சாதி, அந்தஸ்து என்ற உச்சிக் கொப்பில் ஐயா ஏறி நின்று கொண்டு தனக்குத் தகுதியாக மாப்பிள்ளை தேடுகிறார் நான் அவரைக் கொப்பிலிருந்து இறக்கி நிலத்தில் இருந்து கொண்டு மாப்பிள்ளை பார்க்கச் செய்யப் போகிறேன். கமலம்; அப்பத்தான் எனக்கு விடிவு... உங்கள் எல்லாருக்கும் விடிவு...’

அக்கா விறுவிடுவென்று வீட்டிற்குள் சென்றாள். எனக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை.

மறுநாள் அதிகாலையான் அக்கா சொன்னவற்றிற்கு அர்த்தம் விளங்கியது.

கதிரவேலுடன் அக்கா ஓடி

ஆப்கானிஸ்தான்

அவதானி.

ஆப்கானிஸ்தானின் உள் துறை மற்றும் அயல்துறைக் கொள்கை மீது கொடிய நிர் பந்தத்தின் மூலம் நேரிடை ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் தோல்வி கண்ட அமெரிக்கா, மறைமுகமாக குழிபறிப்பு முயற்சிகளில் இறங்கி உது. ஆப்கன் மக்கள் தேசிய அரசரிமைகளை மீறியது, மோசடியின் மூலமும், சர்வதேசச் சட்டம் மற்றும் ஆப்கன் நாட்டின் சட்ட நெறிகளில் சிக்காமலும், ஆப்கன் பிரதேசங்களில் அமெரிக்க ஏஜெண்டுகள் உளவுக் கேந்திரங்களை நிறுவினர். காபூலில் அமெரிக்கர்களால் கட்டப் பெற்ற 'நில நடுக்கப் பதிவு நிலையம்' என்ற திரைமறைவின் கீழ், சி. ஐ. ஏ. ஏ. ஏஜெண்டுகள் மற்றும் பெண்டுகள் ஏஜெண்டுகள் குழு ஒன்று பணியாற்றியது. இந்த நிலையத்தில் உளவுக் கருவிகள் நிரம்ப இருந்தன.

ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து சி. ஐ. ஏ. ஏஜெண்டுகளிடம் மின்னணு வேவுக் கருவிகள் பலவும் இருந்தன. சோவியத் யூனியனின் தெற்குப் பிராந்தியங்களில் அமைந்துள்ள ராணுவ ரேடியோ தகவல்களை அறிவதற்கான மிக நுட்பமசன ரிசேவர்களும், விண்ணிலும் மண்ணிலும் ராடார்கள் நடைவடிக்கைகளை ஆராய்வதற்கான ரேடியோ சமிக் கைக் கருவிகளும் அவர்களிடம் இருந்தன.

ஆப்கானிஸ்தானில் நடைபெற்ற ஏப்ரல் புரட்சியானது, ஆப்கன் மண்ணில் இருந்து

அமெரிக்க உளவுக் கேந்திரங்களைத் துடைத்து எறிந்தது. எனினும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான தனது குழிபறிப்பு வேலைகளை அமெரிக்கா நிறுத்தி விடவில்லை. ஆப்கானிஸ்தானுக்குள்ளும் சதி வேலைகளை அது நீடித்தது. சீமை மற்றும் சில நாடுகளின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன், கூலிப் படைகளின் குழுக்களுக்கு—கொலைகாரர்கள் மற்றும் பயங்கரவாதிகளுக்கு—பயிற்சி அளித்து, அவர்களுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கி, ஆப்கானிஸ்தானுக்குள் அமெரிக்கா அனுப்பி வருகிறது.

ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிராக அமெரிக்காவால் தூண்டி விடப் பெற்ற இந்தத் தலையீடு, சென்ற ஆண்டின் இறுதியில் மிகவும் விரிவடைந்தது. 1978 சோவியத்—ஆப்கன் நட்புறவு ஒப்பந்தத்திற்கு இணங்க, ஆப்கானிஸ்தானின் நண்பனும் அண்டை நாடுமான சோவியத் யூனியன் உதவி அளிக்க முன்வந்து இருக்காவிட்டால், தலையிட்டாளர்களின் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கும். அவர்களது குழிபறிப்புத் திட்டங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கும்.

ஆப்கானிஸ்தானின் உதவிக்கு, ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட அளவில் சோவியத் படைகள் வந்தன; இது ஆப்கன் நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகளின் பாதுகாப்பு ஆற்றலை வலுப்படுத்தவும், கொள்ளைப் படைகளைப் பெருமளவில் முறியடிக்கவும் உதவியது. இன்று ஆப்கன் நாடு

சகஜ வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது: உழைப்பாளி மக்களின் நலன்களை முன்னிட்டு சமுதாயம் மற்றும் ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்களை வெற்றிகரமாக பரப்பக் கார்மல் தலைமையில் ஆப்கன் தலைவர்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றனர், ஏகாதிபத்திய—எதிர்ப்பு, ஆக்கபூர்வமான நடுநிலைமை. கூட்டுச் சேராமை என்ற உறுதியான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், சமாதான அயல்துறைக் கொள்கையைத் திட நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

ஆப்கானிஸ்தானைத் தமது கீழ்த்திசை ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையின் கொத்தளமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் திட்டங்கள், சோவியத் யூனியன் தக்க தருணத்தில் மேற்கொண்ட மனிதாபிமான நடவடிக்கையால் அறவே முறியடிக்கப்பட்டன. ●

சி. ஐ. ஏ. பற்றி மீண்டும் ஒரு நூல்

அமெரிக்காவின் உளவு சேவை நிறுவனமான சி. ஐ. ஏ. பற்று மீண்டும் ஒரு நூல் வெளியாகியுள்ளது. நீண்ட காலமாக இந்த உளவு நிறுவனத்தில் கடமையாற்றிய விஃபர் ஈலிவார்ட் என்பவரே இந்நூலை எழுதியுள்ளார்.

சுதந்திர நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையீடு செய்யும் வரலாறுதான் சி. ஐ. ஏ. யின் வரலாறு என்று குறிப்பிடுகிறார் இந்நூலின் ஆசிரியர். முக்கியமாக மத்திய கிழக்கில் சி. ஐ. ஏ. மேற்கொண்ட நடவடிக்கையையே இவர் இந்நூலில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

மத்திய கிழக்கு, லெபனான், ஈரான், ஈராக், எகிப்து, சவுதி அரேபியா, சிரியா போன்ற நாடுகளில் சி. ஐ. ஏயின் நடவடிக்கைகள் பற்றி இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது.

ஐம்பதுக்களின் முற்பகுதியில் இந்நாடுகளில் எழுச்சி பெற்ற ஏகாதிபத்திய விரோதப் போக்கின் காரணமாக இந்நாடுகள் சி. ஐ. ஏயின் விசேஷ கவனத்தைப் பெற்றன என்று எழுதுகிறார் இந்த நூலாசிரியர்.

தமது சொந்த அனுபவங்களையும் அவதானிப்புகளையும் ஆகாரமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ள இவர், பிறநாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் சட்டவிரோதமாக இந்நிறுவனம் தலையிட்டது. அந்நாடுகளின் தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது அமெரிக்க சார்பான அரசை அமைப்பதற்காக அளவற்ற நிதிகளைச் செலவு செய்தது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஈரானில் ஷாவை மீண்டும் பதவியிலமர்த்துவதில் சி. ஐ. ஏ. யின் நேரடி நடவடிக்கை, ஈராக் கில் அமெரிக்கா மேற்கொண்ட செயல்கள் பற்றி விரிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார் இந்நூலாசிரியர். அரபு நாடுகளைப் பிளவுபடுத்துவதில் சி. ஐ. ஏ. முக்கிய பங்கு வகித்தது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இறுதியில் அவர் இன்னொன்றைக் குறிப்பிடுகிறார். எந்தவொரு மத்திய கிழக்கு நாட்டிலாவது 'மாஸ்கோவின் திட்டங்கள்' என்று வாஷிங்டனும் லண்டனும் கூக்குரலிட ஆரம்பித்தால் அது அந்த நாட்டில் சி. ஐ. ஏ. தனது சக நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளது என்றே அர்த்தமாகிறது என அவர் எழுதியுள்ளார்.

அன்று

சொல்ல

விரும்பியது

ஆத்மப் பறவை
வான வில்லில் காலான்றி
அமைதி பெறலாமென்று
அகன்ற வானில் சிறகை விரிக்கும்.
குறிஞ்சி மலர்தேடி வழக்குப்பாறை தொற்றுகையில்
பள்ளத்தாக்கு முதலைகள் வாய்பிளக்கும்.
காயப்பட்ட நினைவுப் பேய்கள்
அச்சுறுத்த முயற்சி செய்யும்
எனது நெஞ்சுக்கு அகரபலம்
துப்பாக்கி முனை ஈட்டிகளே ஒடியும்;
[ஏனோ ரோஜாவின் முட்களுக்கு துணுக்குறும்]
மீண்டும் மரங்கள் பசுந்தளிர் உடுத்து
மலர்கள் சூடி
உன்னைப்போலவே குளிர்மையாய்ச் சிரிக்கும்
இந்த இனிய மாரி நாட்களுக்கும்
மனம் கனிந்து வாழ்த்துகள் சொன்னேன்.
எனினும் எனினும்
எதிர்பார்க்காதே யாசிப்பதில்லை நான்.
[யாசுகளே
காணிக்கையும் வைப்பான்
கைகளுக்கும் விலங்கிடுவான்]
தயங்காதே நீ விலகிட விரும்பினால்.
[எனது கவிதைகள் 'கண்ணீர்ப்பூக்கள்' ஆகாது]
அஞ்சாதே என்னை அணைப்பதுன் முடிவெனில்.
எனது இதயக் குடிசையைச் சூழ்ந்து
முள்ளு வேலிகளும்,
அம்மா சொன்ன ஆங்கிலக் கதையில்
'கலிவரை'க் கட்டி முனைகளில் பிணைத்த
ஆயிரம் சின்ன மனிதரும் இல்லை.

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

எத்தனையோ மல்லிகைகள் மலர்ந்தன
சருகாகின.

ஜீவாவின் 'மல்லிகை' ஜீவனுள்ள வாடா
மல்லிகை!

அதன் ஜீவத் துடிப்புத்தான் எதிர்காலம்
ஈழத்து இலக்கியம் உருவாக வேண்டும்:

மா. மாணிக்கவாசகர்

“ராணி ஸ்டோர்ஸ்”

ஹொறவபொத்தனை வீதி,
வவுனியா.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம்

சில குறிப்புகள்

க. கைலாசபதி

தமிழில் குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதியிருப்போரிற் பெரும்பாலானோர் 'இலக்கிய' நயம் வாய்ந்த 'செந்தமிழ்'ப் பாக்களை மனங்கொண்டிருந்தனர் என்பது அவர் கட்டுரைகளைப் படிப்போர்க்குப் புலனாகும். குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய—இருக்க வேண்டிய—தொடர்பு குறித்து அவர்கள் சிந்தித்திருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. காட்டாக 'குழந்தை இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையில் கனக செந்திநாதன், 'இலக்கியப் பாடல்கள், அபிநயப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள்' என்று பொதுப் படையாகக் கூறியுள்ளாரெனினும், அக் கட்டுரையிலே நாட்டுப் பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறிதேனும் விவரிக்கவில்லை. பத்தொரு பதினென்றாகவே 'கிராமியப் பாடல்' குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தனி நபர் ஒருவருடைய குறைபாடாகவும் அறியாமையாகவும் நாம் கருத வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இன்றும் தமிழிலக்கிய இரசிகர்களிற் பலர் நாட்டுப் பாடல்களை உதாசீனம் செய்வது வெறு ஏனே ஓர் இலக்கியப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூகவியற் பிரச்சினையுமாகும்.

பொதுவாக எல்லாச் சமூக நாயங்களிலும் வழக்கிலுள்ள

நாட்டுப் பாடல்களிலே கணிசமான பகுதி குழந்தைகள் சம்பந்தமானவையாகும். இவற்றைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு புதிய புதிய ஆக்கங்களைச் செய்வதற்கு ஏற்ற மனப்பக்குவம் வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் சமூகவியல் அறிவுடையராய் இருத்தல் அவசியம். திரு. அழ. வள்ளியப்பா நாட்டுப் பாடல்களின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்:

புதிய குழந்தை இலக்கியத்தை ஆர்வத்துடன் வளர்க்கும் நாம், பரம்பரை பரம்பரையாக நம்மிடையே வாய்மொழியாக வளர்ந்து வந்த பழைய குழந்தை இலக்கியத்தை மறந்துவிடக் கூடாது..... விளையாடும் போதும் சாப்பிடும்போதும் பிராணிகளைக் காணும் போதும் இயற்கையை வர்ணிக்கும்போதும் குழந்தைகள் பாடிவந்த நாடோடிப் பாடல்கள் எத்தனை எத்தனையோ! அவற்றையும் தொகுத்து அழகிய வர்ணப் படங்களுடன் மெளியிட வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

(சரஸ்வதி, ஜனவரி, 1959)

வர்ளந்தோர் கவிதைக்கும் சிறுவர் பாடலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைத் தெளிவாக விளக்கிக் கொள்ளாமையும், விளக்கிக் கொள்ள முயலாமையுமே தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் படைக்க முற்படுபவர் பலர் தோல்வி காண்பதற்குரிய அடிப்படை ஏதுக்களாம்.' ஜேம்ஸ் றீவ்ஸ் இரத்தினச் சுருக்கமாக இதனை விளக்கியிருக்கிறார்.

முதியோர் கவிதைக்கும் சிறுவர் பாடல்களுக்கும் இலகுவில் வரையறை செய்து காட்டக்கூடிய பிரதான வேறுபாடு ஒன்றுண்டு; அது என்னவெனில், முன்னையது முதிர்ந்த மனங்களின் அக உலகினைத் துருவி ஆய்ந்தறி கிறது; பின்னது புலன்களுக்குப் புலனாகும் புறவுலகை, வெளியுலகினை நாடி அறிகிறது.

இத்தொடர்பிலேயே கதைப் பாடல்கள் சிறுவருக்குப் பெரிதும் உகந்தனவாய் அமைகின்றன. கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும் காட்சி வருணனைகளுமே கதைப் பாடல்களில் இயல்பாய் இடம் பெறுவன. 'பிள்ளைப் பாட்டு, அம்பிப் பாடல், குழந்தைக் கவிதைகள்' ஆகிய நூல்களில் சிறந்த கதைப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணலாம். கதைப் பாடல்களைப் மற்றி எழுதும்போது ர. அய்யாசாமி அவர்களைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும், சென்னையில் வாடுவி அண்ணாவாகப் பல வருடங்கள் பணிபுரிந்த அவர் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரிப்பதிலும் குழந்தைகளுக்குக் கதைப் பாடல்கள் எழுதுவதிலும் தனித்துவமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். 'குழந்தைகளுக்கு நாடோடிப் பாடல்கள்' என்ற நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். 'பால

ராமாயணம் (1967), 'சிறுவர் சிலம்பு' (1974) 'மோகன காந்தி' என்பன தமிழில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள். இசையுணர்வும் இலக்கிய நயமும் வாய்க்கப்பெற்ற அய்யாசாமியால் தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் பல வழிகளில் வளப்பம் அடைந்தது என்பது கூறப்பட வேண்டிய உண்மையாகும்.

கதைப்பாடல்கள் குறித்து பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை பயனுள்ள கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்:

செய்யுட் பாடங்களின் மீது குழந்தைகளுக்கு அவாவுண்டாகும்படி செய்தல் வேண்டும். இது அழகான கதைப் பாட்டுக்களினாலேதான் இயலும், சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய பாடல்கள் மிகப்பல வேண்டும் சரித்திரம் பற்றிய 'நாவல்களையும்', 'பாடல்களையும்' தொடர்புபடுத்திக் குழந்தைகளைக் கற்கும்படி செய்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் செய்தால் சரித்திரப் பாடத்தைக் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பிக் கற்பார்கள். இப்பாடல்களையன்றி கடல், மலை, நாட்டு வளம் முதலிய இயற்கை வளங்களைப் பற்றி வரும் பாடல்களையும் பறவை விலங்கினம் பற்றி வரும் பாடல்களையும் குழந்தைகள் விரும்புவர்.

அண்மையில் இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல்களில் பலருக்கு மீண்டும் ஊக்கம் பிறந்துள்ளது. இதுவரை ஏறத்தாழ முப்பது குழந்தைக் கவிதை நூல்கள் இலங்கையில் வெளி வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ச. அமிர்தநாதருக்கு சாகித்தியப் பரிசும் கிடைத்துள்ளது. ஆயினும்

பொதுவான குறைபாடுகள் பல உள்ளன. இத்துறையில் திறமையுடையவர்கள் கட்டுரைகளும் திறமையுடைய நூல்களும் அருந்தலாகவே உள்ளன. ஆரவார இரசனைக் கட்டுரைகளே ஏராளம். பொதுவில் இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் குழந்தை இலக்கியத் திறமையுடையவரு சிலரையே ஈர்த்துள்ளது. பூவண்ணன் எழுதிய 'குழந்தை இலக்கிய வரலாறு' (1960), 'சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்கள்' (1976) என்பன தமிழில் எழுதியுள்ள குழந்தைக் கவிஞர்களின் சாதனைகளை ஓரளவில் மதிப்பீடு செய்திருக்கின்றன. பாடல்களின் சிறப்புகளை விளக்குவதே பூவண்ணனின் பிரதான நோக்கமாகும். அதாவது அவரே கூறியிருப்பது போல பாடல்கள் பாராட்டும் முயற்சியையே அவர் மேற்கொண்டுள்ளார். குழந்தை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அவர் அதிகம் அளவியுப்பதாய்க் கூற முடியாது. 'குழந்தை இலக்கியம்' (1973) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றும் வெளிவந்தது. அதில் கவிதை பற்றி எழுதிய கி. வா. ஜகந்நாதன் மேலோட்டமாகவே விஷயங்களைக் கூறிச் செல்கிறார்.

இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கும் விவரணை விமரிசனக் கட்டுரைகளை நோக்குமிடத்துச் சில குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியனவாய்க் காணப்படுகின்றன. என் கண்ணில் பட்டவற்றுள் கனக. செந்திநாதன் எழுதிய 'குழந்தை இலக்கியம்' (கவிதைகள்) (1966), 'பிரதம வகுப்புக்களுக்கான ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்' (1971), நியாஸ் புர்கான் பீ எழுதியுள்ள 'சிறுவர் இலக்கியம்' (1971) என்பன பலரும் படித்துப் பயன்பெறத் தக்கவை எனக் கூறவேண்டும். 1965-ம் ஆண்டு

இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் நடாத்திய குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கருத்தரங்கில் 'இலங்கையின் சிறுவர் (தமிழ்) இலக்கியம்' என்னும் பொருள் குறித்து செ. வேலாயுதபிள்ளையும் 'குழந்தைப் பாட்டு' குறித்துச் செல்வி அசாரியா ஜமீல் என்பாரும் சமர்ப்பித்த கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. திரு. வேலாயுதபிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

சிறுவர் பொருள் விளங்கிப் படிக்கும்போதே இலக்கியத்தில் சுவை காண்பர். சிறுவர் இலக்கியங்களில் அளவுக்கு மிகுந்த அறங்களையும் நீதிகளையும் புகட்டும் மரபொன்று தொன்றுதொட்டே தமிழில் இருந்து வருகின்றது..... குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணராமலும், குழந்தைகளின் வேட்கைகளை நிறைவேற்றாமலும், முதிர்ந்தவர்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு குழந்தைகளுக்கு நூல் எழுதித் தங்கள் கருத்துக்களையும் நியதிகளையும் வளிந்து குழந்தைகளின் மனத்தில் திணித்து விடுகின்றார்கள்.

இக்குறிப்புரைக்கு எடுத்துக்காட்டாக 'சிறுவர் செந்தமிழ்' தொகுப்பைச் சுட்டலாம். இத்தொகுப்பிலுள்ள, 'கதிர்காமம்', 'நூறுண்டு வாழ்தல்', 'கலையரசி ஜம்பருவம்', 'தாரமாய்த் தாயா னுள்கை', 'பஞ்சக் கூழ்' என்பன எவ்வாறு நோக்கிலும் சிறுவர் பாடல்கள் அல்ல; செந்தமிழ்ப் பாடல்களாயிருத்தல் கூடும். ஆனால் 'குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணர்ந்தவர்' தொகுத்தவையல்ல. இவை முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்றன. பொருளாலும் பாடிய முறை

யாலும் கூட இவை சிறுவர்களுக்குக் கெனல் இயலாது. உதாரணமாக 'உயிரிளங்குமரன் நாடகம்' என்ற நூலிலிருந்து பெயர்த்து 'சிறுவர் செந்தமிழில்' அமைத்துள்ள 'பூஞ்சோலை' என்னும் செய்யுட்பகுதி, 'உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரும்.....' என்று தொடங்கும் 'திருமுருகாற்றுப் படை' அடியை நினைவூட்ட வல்லதாய் இருக்கிறதேயன்றி குழந்தையின் உள்ளத்துக்கு உகந்ததாகக் கூறவியலாது.

இவ்விடத்திலே பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, 'சிறு குழந்தைகளுக்குச் செய்யுட்பாடங்கள்' என்ற கட்டுரையில் கூறியுள்ளது பொருத்தமாயுள்ளது:

குழந்தைகளின் மனநிலைக்குத் தக்கபடி அவர்கள் பாடி மகிழ்தற்கு உரியனவாய் அவர்களின் பொருட்டு இயற்றிய பாடல்களே பாடப் புத்தகங்களில் இடம் பெறுதல் வேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு உரியனவையன்றி, அவர்கள் பற்றி எழுதிய பாடல்கள் இடம் பெறத் தகாதவை. பின்னாத்தமிழ்ப் பாடல்களால் குழந்தைகளை மகிழ்விக்க முடியுமா?

இச் சந்தர்ப்பத்திலே முக்கியமான செய்தி ஒன்று சிந்திக்க வேண்டியதாயுள்ளது. மேலை நாட்டு முன்னேற்றம் நம்மவரால் கூர்ந்து அவதானிக்கத்தக்கதாயும் பல விஷயங்களில் பின்பற்றத் தக்கதாயும் இருத்தல் உண்மையே. ஆயினும் இது குறித்து நாம் விழிப்பாகவும் இருத்தல் இன்றியமையாதது. கலை, இலக்கியத்தின் பெரு வளர்ச்சியின் ஓர் அம்சமாகத் தவிர்க்க இயலாதவாறு, வணிக நோக்கு குழந்தை இலக்கியத்தையும் ஆட்டிப்

படைக்கிறது. பிரபல சோவியத் விமர்சகர் செர்கேய் மிகால்கோவ் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டிய வற்றை விவரித்துள்ளார்.

குழந்தைகள் எதைப் படிக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் அறிவது மிகவும் அவசியமாகும். பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தை இலக்கியத்தில் நான் ஈடுபட்டுள்ளேன். மேலை நாடுகளில் குழந்தை இலக்கியங்கள் வியாபாரப் பொருளாகவே கருதப்படுகின்றன. புத்தகத்தில் என்ன அடங்கி இருக்கின்றது என்பது பற்றி வியாபாரிகளுக்குக் கவலை இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவையெல்லாம் புத்தகம் நிறைய விற்பனை யாக வேண்டும். என்பது தான். அதனால்தான் குற்றவாளிகள், நவநாகரிகத் திருடர்கள், பாங்கர்களைக் கவரும் இளம் அழகு மங்கையர், சொகுசான வாழ்க்கை நடத்தும் பணக்காரர்கள் வான்கள் போன்றவர்களைப் பற்றிய குழந்தைப் புத்தகங்கள் மேலை நாடுகளில் ஏராளமாக வெளிவருகின்றன. இம்மாதிரியான புத்தகங்களைப் படிக்கும் சிறுவர்கள் தவறான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பர் என்பது தெளிவாகும்.

குழந்தைகளின் வயது, மூளை வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்புடைமை இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு சரியான பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு என்பதை மேலை எடுத்துரைத்தேன். ஆயினும் எண்ணிக்கையை நோக்கி இல் ஏராளமானோர் எழுதியிருப்பது புலனாகும். பெரியவர்களுக்குப் பாடல்கள் இயற்றிய தமிழ்க் கவிஞர்கள் பலர் சிறுவர் பாடல்

களையும் அவ்வப்போது எழுதினர். பாரதி சிறுவர்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியதைப் பின்பற்றி அவருக்குப் பின் வந்த கவிஞர்களும் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுத முற்பட்டிருக்கின்றனர். பாரதி பரம்பரையில் பாரதி தாசன், கம்பதாசன், தமிழ் ஒளி, தமிழழகன், தமிழ்வேள், சுப்பு ஆறுமுகம், மின்னார் சீனி வாசன், சக்திக்கனல், யாழ்ப்பாணன், தமிழண்ணல் முதலியோரும் மற்றும் பலரும் குறைந்தது ஒரு தொகுதியாகிலும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவற்றிற் பல குழந்தை இலக்கியத்தின் பாற் கொண்ட 'ஆசை பற்றி' இயற்றப்பட்டவை என்று கூறி

அமைதி காண்பதே பொருத்தமாகும்.

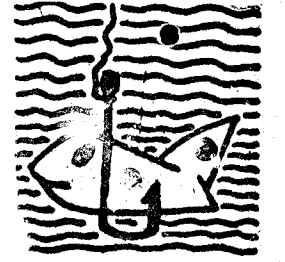
இறுதியாக ஒன்று கூறலாம். சிறுவர் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள் சிறப்மாகக் குழந்தை இலக்கியத்துக்குப் பொருந்துமாயினும், கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது, இவை பொதுவாகத் தமிழிலக்கியத்தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாக மாற்ற போகாது. அறவியல், பண்பாட்டுச் சுவைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னும் பலரால் கருதப்படுகிறது என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்று ஆகும்.

இலக்கியச் சந்தேகம் உள்ள கேள்விகள் விரும்பப் படுகின்றன. இனோருகள் தாராளமாகக் கேள்விகளை அனுப்பலாம். கேள்வி கேட்பதனால் பல தகவல்களை வெளிக் கொண்டு வர முடிகிறது. அது பலருக்கு உபயோகமாகவும் அமைகிறது. கேள்விகள் அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்புவது விரும்பத் தக்கது.

— ஆசிரியர்



தூண்டில்



டெய்வின்க ஜீவா

பதில் ஒன்று

'இதயம் பேசுகிறது', 'குமுதம்' இதழ்களில் முறையே என்னுடைய பேட்டியும் 'அனுபவ முத்திரைகள்' நூலின் சுருக்கமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது பற்றிப் பலர் பாராட்டியுள்ளனர். வேறு சிலர் அதைப் பற்றி 'நொட்டை' சொல்லும் பாணியில் தங்களுக்குள்ளேயே நேர்ச் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டு 'சொட்டை' சொல்லியுள்ளனர்.

கடந்த இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 'சரஸ்வதி' அட்டையில் வெளியிடப்பட்டுப் பாராட்டுப் பெற்றவன். அதேபோலத் 'தாமரை' யும் என்னைக் கௌரவித்துள்ளது.

எனவே தனிப்பட்ட எனது புகழோ, பிரபல்யமோ எனது நோக்கமல்ல, தனி மரம் தோப்பாகாது என்பது எனக்குத் தெளிவாகவே தெரியும். நமது நாடு, நமது நாட்டுப் படைப்பாளிகள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்: அவர்களது திறமை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் என்னால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்து வருகின்றேன். என்னை வலிந்து புகழுக்குள் உட்பெய்த நான் எப்பொழுதுமே முன் வருவதில்லை. அது எனது நோக்கமல்ல. என்னைப் புரிந்தவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும்.

டெய்வின்க ஜீவா

● மல்லிகை மலையக இலக்கிய சிறப்பிதழுக்கு மலையகத்தின் நிலையை உணர்த்தும் புகைப் படங்கள் எடுத்து அனுப்பினால் பிரசுரிப்பீர்களா?

எல்ல.

ராஜ்ஜி

மலையக இலக்கியச் சிறப்பிதழ் சம்பந்தமாக மலையகம் வந்து நேரில் மலையக உழைக்கும் புதல்வர்களுடன் சம்பாஷிக்க வேண்டும் என்பது எனது திட்டம். அவர்கள் சொல்லும் ஆலோசனைகளை மனதில் எடுத்துச் செயல்படுவதுதான் வசதியானது. எனவே உங்களது உதவி தேவைப்பட்டால் நிச்சயம் பெற்றுக் கொள்ளவே செய்வேன்.

● ஜெயகாந்தனின் எழுத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள முடிவதைப் போல, தனிப்பட்ட

ஜெயகாந்தனைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே. ஏன்?

'அன்பு நெஞ்சம்'

யாழ்ப்பாணம்.

அவருடைய எழுத்துக்களை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் ஜெயகாந்தனை நேரில் சந்தித்துச் சம்பாஷித்திருக்க மாட்டீர்கள். எனவே அவரைப் பற்றிப் படித்தவற்றை வைத்து அவரை எடை போட்டு விடக் கூடாது. கடந்த இருபது வருடங்களாக எனக்கு அவரை நேரில் தெரியும். எழுத்தில் இருக்கும் அவட்சியம், தூக்கியெறியும் தன்மை அவருடன் நேரில் பழகும் போது காணவே முடியாது. நேரில் பழகுவதற்கு மிக நெருக்கமானவர் அவர்.

● 'நிச்சயமாக நம்பலாம் 1900-ல் சரித்திரம் சிருஷ்டிப்பேன்' என 70 க்களில் எழுத்தில் சொன்னதாக ஞாபகம். தற்பொழுது குமுதம் தீபாவளி மலர் விசேஷ அனுபந்தத்தில் வந்த உங்களது நூலின் மறுபிரசுரம் தங்களது சரித்திரச் சிருஷ்டிப்பாகக் கொள்ளலாமா?

யாழ்ப்பாணம்.

தங்கராணி

70-ல் சொன்னது இன்னமும் எனது நெஞ்சில் இருக்கின்றது. சரித்திரம் சிருஷ்டிப்பேன் என்று சொன்னதை இவ்வளவு கொச்சையாக நீங்கள் கருதிக் கொள்வது உங்களது மனப்பான்மையைப் பொறுத்ததாக இருக்கலாம். அந்தக் கருத்தைச் சொன்னபோது இருந்ததை விட, 18 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மல்லிகையை நடத்தி வந்துள்ளேன், பல நெருக்கடிகளைக் கடந்து இன்னும் தலை நிமிர்ந்து எதிர்காலத் திட்டம் போடுகின்றேன், பல இலக்கிய நோஞ்சாண்களான மன வக்கிர வக்கிர கங்களின் அவதூறுப் பிரசாரங்களை ஒதுக்கித் தள்ளி நெஞ்சு நிமிரக் காலான நிற்றுகிறேன். இதுவே ஒரு சரித்திரச் சிருஷ்டிப்பாக ஏன் இருக்கக் கூடாது?

● அண்மையில் காலாண்டு இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'தீர்த்தக்கரை' பற்றி... யாழ்ப்பாணம். 'தமிழ்ப் பிரியன்'

மலையகத்தில் இருந்து வெளிவரும் தரமான இலக்கிய இதழ் தீர்த்தக் கரையிலே. அட்டைப் படத்திற்கு இப்படி பணத்தைச் செலவிடலாமா என்பதைப் பற்றி யோசிப்பது நல்லது. கருத்து முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் தத்துவார்த்தக் கட்டுரைகள் ஆழமாக எழுதப்படுகின்றன.

விலை சற்று அதிகம்தான் என்றாலும் சைஸ், பக்கம், அட்டை உட்பட முடிவு விலையைப் பார்க்கும் பொழுது விலை குறைக்க முடியாது. இப்படியான சஞ்சிகைகள் தொடர்ந்து வெளிவருவதுதான் மிக மிக முக்கியம். மலையகத்தில் இத்தனை சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இப்படி ஒரு சஞ்சிகை வருவது பாராட்டத்தக்கது — ஏனெனில் எனக்குத் தெரியும் இதில் உள்ள சிரமம் சங்கடம், கஷ்டம் எல்லாம்!

● தனையசிகங்கத்தைப் பற்றி எப்போதாவது நீங்கள் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டா?

வத்தளை ம. செல்வராஜ்

இப்படிக்கேட்பதே என்னை வேதனைப்படுத்துகிறது. சமீபத்தில் புங்குடுதீவுக்குச் சென்றிருந்தேன், இளம் எழுத்தாளர் தேவதானின் திருமணத்திற்குச் சென்றிருந்த போது விசாரித்துக் கொண்டு தனையசிகம் அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று மனைவி மக்களைப் பார்த்துச் சுகசேமம் விசாரித்துவிட்டுத்தான் வந்தேன். இதை ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால் கருத்து வித்தியாசம் இருந்த போதிலும் ஒரு பண்பட்ட சிந்தனையாளன் தனையசிகம். 'பூரணி' கொழும்பில் வெளியீட்டு விழா நடந்த போது இருவரும் மேடையில் மோதிக் கொண்டோம். நான் சொன்ன சிலவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். வெளியில் நல்ல நண்பர்கள், முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பற்றி கருத்து முரண்பாடு அவரிடம் இருந்த போதிலும் கூட, இலக்கியத் துறையில் அயராது உழைப்பவர்களை அவர் மனதார மதித்துக் கௌரவித்தார். அவர் இறந்து விட்டார் எனக் கேள்விப்பட்ட உடன் அவரைக் கடைசியாகத் தரிசித்துவிட்டேன்.

வேண்டுமென் ஊர் தேடிச் சென்றேன். இன்று அவரைப் பற்றிப் பேசும் சில எழுத்தாளர்கள் கூட அங்கு கடைசியாக அவரைப் பார்க்க வந்து போகவில்லை. சமீபத்தில் ஒரு தகவல் கேள்விப்பட்டேன். நாகர் கோவிலில் சுந்தர ராமசாமி தலைமையில் தனையசிகத்தின் கருத்துக்களும் தத்துவங்களும் என்பது பற்றி ஒரு கருத்தரங்கு நடந்ததாக. சமீபத்தில் நான் தமிழகம் செல்லும் போது முழுத் தகவலையும் தெரிந்து வரலாம் என எண்ணுகின்றேன். அவரது கணிசமான கருத்து வெளிப்பாடுகளுக்கு மல்லிகை தளம் அமைத்துத் தந்துள்ளது என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகம் வைத்திருப்பது நல்லது. தனையசிகத்தின் இழப்பால் புங்குடுதீவு என்னத்தைப் பறி கொடுத்து விட்டதோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவரது இழப்பால் நாங்கள் ஒரு தேடல் முயற்சியுள்ள சிந்தனையாளனை — கலைஞனை — இழந்து விட்டோம், பெரிய இழப்பு!

● தமிழகத்தில் வளர்ந்து வருகிற புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் யாரையாவது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

செட்டிகுளம். அ. ஆனந்தராஜா

கவிஞர்களில் வைரமுத்து, எழுத்தாளர்களில் மதுசூதனன், அஷ்வகோஷ், ஜெயந்தன் போன்றவர்களைச் சற்றுக் கூர்ந்து படித்து வருகிறேன்! இவர்கள் எதிர்காலத்தில் நிமிர்ந்து எழும் பக் கூடியவர்களாகத் தெரிகின்றனர். இது இன்றைய முடிவு, நாளைக்கு இவர்கள் நிலை என்ன என்பதை இன்று உறுதி சொல்ல மாட்டேன்.

● நீங்கள் உங்களை விளம்பரப்

படுத்தவே மல்லிகையை ஆரம்பித்ததாகச் சொல்வதில் ஏதாவது உண்மையுண்டா?

உடுவில்.

ந. கேதீசன்

அப்படி யாராவது நம்பினால் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கைக்கு நான் குறுக்கே நிற்கத் தயாராகவில்லை. தாராளமாக நம்பலாம். இதை விட இன்னும் மேலே செல்லலாம். மல்லிகையால் மாத்திரம்தான் எனக்குப் புகழே வந்தது எனவும் நம்பலாம்.

● உங்களுடன் நேரில் பேச வேண்டும் போல ஆசையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக உங்களது 'அனுபவ முத்திரைகள்' குமுதம் மறுபிரசுரமாக வெளிவந்ததின் பின்னர் உங்களுடன் நேரில் பேச விரும்புகின்றேன். எந்த எந்த நேரத்தில் மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் இருப்பீர்கள்.

நல்லூர்.

ஆர். கெஜதீசன்

கடந்த ஒரு மாத காலமாக எனக்குப் புதிய அனுபவங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. குமுதத்தைப் படித்த குமுத வாசகர்களில் பலர் — அநேகர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் — என்னை நேரில் காணும்போது பாராட்டுகின்றனர். அவர்களின் அன்பை நான் சந்தேகிக்காது போனாலும் எனக்கு மனதில் எரிச்சல் ஏற்படுகின்றது. கடந்த 16 ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் தெருத் தெருவாக அலைகின்றேன். 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்துத் துறையில் இருக்கிறேன். 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டேன். எத்தனையோ இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து பேசி இருக்கின்றேன். இவைகள் அத்தனையையும் தெரிந்து வைத்திருக்காதவர்

கள் திடீரென்று குமுதத்தைப் படித்துவிட்டுப் பாராட்டுவது எனக்கென்னமோ -மன்சுக்கு ஒத்துவர மாட்டேன் என்கிறது. தகைமை மிக்க பல எழுத்தா கள் இந்த மண்ணில் இன்னும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை - அவர்களின் படைப்பு ஆற்றலை - மதிப்போர் களைத்தான் நான் மதிப்பேன். அதுதான் என்னைச் சரியாக எடைபோட்டதாக அமையும். எனவே பிரபல பத்திரிகைகளில் என்னைப் பற்றிப் படித்துவிட்டு என்னுடன், உரையாட விரும்பு வது என்னைக் கௌரவிக்கும் செயல் என நான் உண்மையாகவே கருதுகிறேன். கேள்விக்குப் பதில் என்றால், நான் பல சோலிக்காரன். ஊர் ஊராகத் திரிபவன். எனவே முன்னரே எழுதிவிட்டு வந்தால் வசதியாக இருக்கும்.

● மலையகத்தில் கடைகளில் ஒழுங்காக மல்லிகை கிடைப் பதில்லையே. மல்லிகை வாங்க என்னைப் போன்றவர்கள் கொழும்பு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இதைத் தவிர்க்க வழி சொல்வீர்களா?

மாத்தளை ரா. கணேசன்

எல்லா ஊர்களிலும் விற்ப னவு ஏஜன்ட் இருப்பது மல்லி கையைப் போன்ற ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகைக்குச் சாத்தியமல்ல. கடைக்காரர்கள் வியாபாரிகள். அவர்கள் லாபம் தரும் தொழில் களில்தான் பணத்தை முடங்கச் செய்வார்கள் இலக்கிய ரசனை உள்ள வியாபாரிகள் இந்த நாட் டில் அரிது. உங்களைப் போன்ற ஆர்வமுள்ளவர்கள் மல்லிகை யுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திச் சந்தா செலுத்தி மல்லிகையைப் பெறுவதே சரியா னதும் சுலபமானதுமான வழி யாகும்.

● 'அனுபவ முத்திரைகள்' இரண்டாம் பகுதி நூலாக வெளிவருமா?

எஸ். நடராசா

ஆனைக்கோட்டை.

வெளிவரும்.

● இன்றைய இளைய தலை முறைப் படைப்பாளிகள் உருவாக முடியாமல் தேங்கிப் போயிருக்கின்றனரே, 1 60-70 ம் ஆண்டுகளைப் போல, என் புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றவில்லை. காரணம் என்ன?

கேகாலை.

த. சந்திரன்

அன்றைய இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலே நின்று நிதானித்து எழுத்தைத் தமது கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாகக் கைக்கொண்டார்கள். இன்றைய இளைஞரூடைய நோக்கமெல் லாம் ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், அபுதாபி, சவுதி அரேபியா யு. கே. என்றிருக்கின்றது. சர்வ தேசச் சிந்தனை ஆட்கொண்டுள்ள இன்றைய இளைஞன் படைப் பாக்கங்களில் கவனஞ் செலுத் தாமல் இருப்பது ஒன்றும் அதிச யமில்லையே!

● இளந் தலைமுறை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

மாவனெல்ல.

எஸ். நலார்

மல்லிகை மூலம் அவர்களு டன் தொடர்பு கொண்டுள்ள வன் நான். இலக்கிய ஆர்வமும் தமிழ்ப் பற்றும் பிரமிக்க வைக் கின்றன. நமக்குத் தெரியாத பல தகவல்களின் பெட்டகங்கள். நிறையப் படிக்கிறார்கள். எதிர் காலத் தமிழ் இவர்களால் நம் பிக்கை பெறுகிறது. அற்புதமான சிருஷ்டிகள் இவர்களிடையே தோன்றும் அறிகுறிகள் தெரி கின்றன.

With the Best Compliments

of

All Ceylon Distributors

★ LEADING IMPORTERS OF BOOKS ★

on

MEDICAL, ACCOUNTANCY; ENGINEERING
ADVANCED LEVEL TEXT BOOKS IN ENGLISH & TAMIL
NOVELS IN ENGLISH AND TAMIL.
ENGLISH AND TAMIL PERIODICALS

(88)

For Your requirements on books

ALWAYS REMEMBER

All
Ceylon
Distributors

Head Office:

Branch:

371, Dam Street,

119 1/1, K. K. S. Road,

Colombo 2

Mylands Building,
JAFNA

P. O. Box. 98

P. O. Box. 94

Phone: 34529

Phone: 82341

Cable: "KENNADIES"

Cable: "AECEDEE"



“மெய்கண்டான்” கலண்டர்கள்

திருக்குறடி கலண்டர்
No. 1 (சிவப்பு)

திருக்குறட் கலண்டர்
No. 1 (ஸ்பெஷல்)

தினப் பஞ்சாங்கக் கலண்டர்

மாதப் பஞ்சாங்கக் கலண்டர்

முஸ்லிம் மாதக் கலண்டர்
(முன்று கலர்)

ரேபீன் கலண்டர்
(மர ஸ்ராண்ட்)

மாதக் கலண்டர்
(முன்று வகை)

நிரந்தர ஸ்வர்க் கலண்டர்

இங்கிலிஸ் மவுண்ட் கலண்டர்

உங்கள் கதரவில்
எமக்கு நம்பிக்கை

உங்கள் நாளாந்த நண்பன்
மெய்கண்டான்

“மெய்கண்டான்” டயறிகள்

அதிகாரிகள் பிளாஸ்டிக் டயறி

நியமன பிளாஸ்டிக் டயறி

டெஸ்க் பிளாஸ்டிக் டயறி

வலற் பிளாஸ்டிக் டயறி

அலுவலக பிளாஸ்டிக் டயறி

பிஸ்னஸ் (A&B) பிளாஸ்டிக் டயறி

(ஆக்ஷன், தமிழ் சிங் எம்)

இங்கிலிஸ் பிளாஸ்டிக் டயறி

ஹெம் பிளாஸ்டிக் நீல டயறி

பேர்ஸ் பிளாஸ்டிக் டயறி

● இவைகள் யாவும்
பேர்ஸ் டயறியாகவுமே உண்டு

மெய்கண்டான்

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11. தொலைபேசி: 29345

கடை: 144, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 236